

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Ekonomická fakulta

Katedra práva

Bakalářská práce

Založení a vznik s.r.o. podle Zákona č. 90/2012 Sb.

Vypracoval: Jaroslav Kotrba

Vedoucí práce: JUDr. Rudolf Hrubý

České Budějovice 2015

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jaroslav KOTRBA**
Osobní číslo: **E12434**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Obchodní podnikání**
Název tématu: **Založení a vznik s.r.o. podle Zákona č. 90/2012 Sb.**
Zadávající katedra: **Katedra práva**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem bakalářské práce je analýza a porovnání založení s. r. o. podle právní úpravy platné do konce roku 2013 a právní úpravy nové.

Osnova:

1. Úvod.
2. Literární rešerše.
3. Porovnání legislativních změn.
4. Praktická část - průzkum v s.r.o.
5. Závěr.
6. Literatura.
7. Přílohy.

Metodický postup:

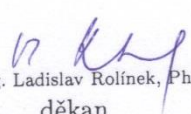
Studium odborné literatury, rozbor zakladatelských dokumentů a veřejných listin souvisejících se s. r. o. ve vybraných firmách, pracovní hypotézy, úvahy de lege ferenda, zhodnocení závěr

Rozsah grafických prací: dle potřeby
Rozsah pracovní zprávy: 40 - 50 stran
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná
Seznam odborné literatury:

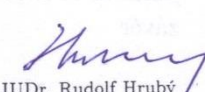
Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.
Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
Zákon č. 90/2012 Sb., zákon o obchodních společnostech a družstvech.
Zákon č. 304/2013 Sb., zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.
Periodika související s tématem.
Internetové zdroje.

Vedoucí bakalářské práce: **JUDr. Rudolf Hrubý**
Katedra práva

Datum zadání bakalářské práce: **3. ledna 2014**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2015**

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentská 13 (26)
370 05 České Budějovice

JUDr. Rudolf Hrubý
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 20. března 2014

Prohlašuji, že svoji bakalářskou/diplomovou práci jsem vypracoval/a samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské/diplomové práce, a to - v nezkrácené podobě/v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Ekonomickou fakultou - elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích, dne 15. 4. 2015

Podpis studenta

Na tomto místě bych rád vyjádřil své poděkování vedoucímu práce, JUDr. Rudolfu Hrubému, za cenné informace a hodnotné konzultace při zpracování této bakalářské práce.

Dále děkuji všem, kteří mě během průběhu studia jakýmkoliv způsobem podpořili.

Obsah

1. Úvod.....	5
2. Literární rešerše.....	6
2.1 Historie společnosti s ručením omezeným	6
2.2 Právní úprava společnosti s ručením omezeným	7
2.2.1 Původní úprava.....	7
2.2.2 Nová úprava.....	7
2.3 Založení a vznik společnosti	8
2.3.1 Založení společnosti	8
2.3.2 Vznik společnosti	8
2.3.3 Obchodní rejstřík	8
2.4 Společníci	10
2.4.1 Seznam společníků	10
2.4.2 Tichý společník	10
2.4.3 Práva společníků.....	11
2.4.4 Povinnosti společníků	12
2.5 Kapitálová nebo osobní společnost	13
2.5.1 Osobní společnosti.....	13
2.5.2 Kapitálové společnosti.....	13
2.6 Základní kapitál.....	14
2.6.1 Zvýšení základního kapitálu	14
2.6.2 Snížení základního kapitálu	15
2.7 Vklady.....	17
2.7.1 Vklady peněžité.....	17
2.7.2 Vklady nepeněžité.....	17
2.7.3 Správce vkladu	18

2.7.4 Obchodní podíl	18
2.7.5 Kmenový list	18
2.8 Orgány	20
2.8.1 Jednatelé	20
2.8.2 Valná hromada	21
2.8.3 Dozorčí rada	22
2.8 Rezervní fond	23
2.10 Jednání v zastoupení	24
2.10.1 Plná moc	24
2.10.2 Prokura	24
2.11 Pravidla pro výplatu prostředků z vlastních zdrojů	25
2.12 Zánik společnosti	26
2.12.1 Zrušení společnosti	26
2.12.2 Likvidace společnosti	27
2.12.3 Vypořádání věřitelů	28
2.12.4 Zánik společnosti	28
3. Praktická část	29
3.1 Metodický postup	29
3.1.1 Stanovení cílů	29
3.1.2 Formulace hypotéz	29
3.1.3 Sběr dat	30
3.1.4 Analýza dat	31
3.1.5 Závěr	31
3.2 Výzkum mezi právníckými osobami	32
3.2.1 Předmět podnikání	32
3.2.2 Počet společníků a zakladatelů	32
3.2.3 Základní kapitál	33

3.2.4 Počet zaměstnanců	33
3.2.5 Nová právní úprava	34
3.2.6 Kmenové listy	35
3.2.7 Jednatelé	35
3.2.8 Dozorčí rada	37
3.2.9 Rezervní fond	37
3.2.10 Prokura.....	38
3.2.11 Způsob vzniku společností	39
3.3 Výzkum mezi fyzickými osobami.....	41
3.3.1 Identifikační otázky	41
3.3.2 Postoj k podnikání.....	43
3.3.3 Společníci v s. r. o.	44
3.3.4 Názor na novou právní úpravu	44
3.3.5 Přehlednost nové právní úpravy.....	45
3.3.6 Návrhy na zlepšení stávající právní úpravy	45
3.4 Vývoj počtu korporací.....	46
3.4.1 Společnosti s ručením omezeným	46
3.4.2 Jiné právní formy podnikání	48
3.4.3 Základní kapitál nově vzniklých společností	48
3.5 Porovnání s jinými zeměmi	50
3.5.1 Německo	50
3.5.2 Slovensko	50
3.6 Návrhy de lege ferenda.....	52
3.6.1 Výše základního kapitálu	52
3.6.2 Zpráva o nepeněžitých vkladech.....	53
3.6.3 Nepřehlednost právní úpravy.....	53
3.6.4 Náročnost založení s. r. o.	53

4. Závěr	55
5. Summary	57
6. Seznam použitých zdrojů	58
7. Seznam grafů.....	61
8. Seznam tabulek.....	62
9. Seznam příloh	63
10. Přílohy	64

1. Úvod

Počátkem roku 2014 se v legislativě České republiky projevila velká řada změn. Mezi ty nejzásadnější a nejvíce diskutované bezpochyby patří změny způsobené počátkem platnosti nového občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.) a zákona o obchodních korporacích (zákon č. 90/2012 Sb.). Jednou z mnoha oblastí, kterou tyto dva právní předpisy upravují je nová podoba společnosti s ručením omezeným.

V této bakalářské práci popisuji založení a vznik společnosti s ručením omezeným podle zákona č. 90/2012 Sb. v komparaci s předešlou právní úpravou. O dané téma jsem se velice podrobně zajímal ještě před začátkem přípravy podkladů pro tuto práci, neboť v roce 2013 jsem celý proces založení společnosti s ručením omezeným absolvoval a zdál se mi poněkud náročný jak po stránce finanční, tak i po stránce časové. Zajímalo mě tedy, jak se nová právní úprava liší od té předešlé, která vycházela z obchodního zákoníku (zákon č. 513/1991 Sb.).

Výše specifikované problematice je věnována především teoretická část mé bakalářské práce. Stěžejním bodem praktické části je pak výzkum, kterým bych rád potvrdil či vyvrátil teorii řady odborníků i samotných tvůrců nové právní úpravy, podle které tato nová právní úprava povede k odstranění některých bariér vstupu nových společností na trh, celkovému oživení trhu a růstu ekonomiky. Záměrně jsem stanovil větší počet hypotéz, než bývá u bakalářských prací obvyklé, aby bylo možné získat více závěrů a pohlížet na celou problematiku co možná nejkomplexněji. Z tohoto důvodu bylo nezbytné můj výzkum rozdělit do dvou částí a zkoumat postoje a znalost nové právní úpravy společnosti s ručením omezeným odděleně u fyzických a právnických osob. Pro tyto účely jsem vytvořil odlišné dotazníky pro fyzické a právnické osoby.

Dalším bodem praktické části mé bakalářské práce je porovnání změn počtu založených společností s ručením omezeným v jednotlivých letech, především pak v návaznosti na již zmiňované legislativní změny. V samotném závěru praktické části pak uvádím několik návrhů de lege ferenda.

Společnost s ručením omezeným je v České republice nejoblíbenější formou společnosti vůbec. Věřím proto, že toto téma je zajímavé nejen pro mě, ale i pro mnohé další a že tato bakalářská práce bude přínosem pro každého, kdo právě volí právní formu svého budoucího podnikání.

2. Literární rešerše

2.1 Historie společnosti s ručením omezeným

Lidé obchodují od nepaměti. Původně se jednalo o barterový obchod, který vznikl s dělbou práce. „*S obchodem přišly také podvody, lichva, neplnění, bankroty a lidé začali hledat regulaci a domáhali se její vymahatelnosti...Reakce přišla velmi rychle. Vytvořily se korporace, právnické osoby, které nahrazovaly v jednání lidi, omezovaly svoji vlastní odpovědnost a chránily tak svůj vlastní majetek.*“ (ELIÁŠ, K. a kol., 2013)

Společnost s ručením omezeným je poměrně starou formou podnikání. Poprvé vznikla v roce 1892 v Německu jako Gesellschaft mit beschränkter Haftung (zkratka GmbH). Na našem území bylo možné založit společnost s ručením omezeným až o několik let později, roku 1906, kdy byla zakomponována do právního řádu Rakouska-Uherska. Roku 1950 byla společnost s ručením omezeným v Československu zrušena v návaznosti na politickou situaci a zánik soukromého podnikání. Její existence byla obnovena až o 40 let později v novele Hospodářského zákoníku a poté ji upravoval Obchodní zákoník. V současné době se společnost s ručením omezeným řídí především Zákonem o obchodních korporacích, obecně jsou pak kapitálové společnosti upraveny v Občanském zákoníku.

2.2 Právní úprava společnosti s ručením omezeným

Společnost s ručením omezeným řadíme vedle akciové společnosti mezi společnosti kapitálové, jichž se citelně dotkla legislativní změna, kterou přinesl začátek platnosti nového občanského zákoníku. Tato změna přináší řadu odlišností, které se týkají nejen jejího vzniku, ale i některých provozních záležitostí. „*V této souvislosti je třeba si ujasnit, která ustanovení právní úpravy obchodních společností jsou kogentní a která dispozitivní.*“ (BARTOŠÍKOVÁ, M., ŠTENGLOVÁ, I., 1994). „*Základní vymezení těchto pojmů je takové, že od dispozitivních norem je možné se odchýlit, naproti tomu od kogentních nikoli.*“ (MELZER, F., 2013)

2.2.1 Původní úprava

Až do 31. 12. 2013 upravoval společnost s ručením omezeným obchodní zákoník (zákon č. 513/1991 Sb.). Výhodou této již neplatné úpravy spatřuji ve faktu, že byla obsažena pouze v jediném legislativním dokumentu. Bylo ovšem nutné (někdy i případ od případu) rozlišovat, zda společnost prodává své výrobky nebo služby fyzické či právnické osobě. Podle toho se pak obchodní případ řídil buď občanským zákoníkem (zákon č. 40/1964 Sb.), nebo obchodním zákoníkem (zákon č. 513/1991 Sb.).

2.2.2 Nová úprava

Od 1. 1. 2014 se společnost s ručením omezeným řídí zákonem číslo 90/2012 Sb., tedy zákonem o obchodních korporacích a částečně také zákonem číslo 89/2012 Sb., tedy novým občanským zákoníkem. Zákon o obchodních korporacích řeší problematiku společnosti s ručením omezeným konkrétně, oproti tomu nový občanský zákoník upravuje oblast právnických osob v obecné rovině. V případě, že některá část je upravena v obou právních normách, má přednost speciální úprava, tedy většinou ustanovení zákona o obchodních korporacích. Nevýhodou této koncepce je její rozptýlení do dvou právních předpisů, které na sebe vzájemně odkazují. Dle mého názoru to může být pro čtenáře náročné, nepřehledné a zdlouhavé.

2.3 Založení a vznik společnosti

Rozlišujeme pojmy založení společnosti a vznik společnosti. Společnost je založena sepsáním a podpisem společenské smlouvy, ovšem vzniká až dnem jejího zapsání do obchodního rejstříku.

2.3.1 Založení společnosti

Smluvními stranami společenské smlouvy jsou společníci, při založení nové společnosti jsou též označováni jako zakladatelé. Ve specifickém případě, kdy má společnost s ručením omezeným jen jediného zakladatele, je namísto společenské smlouvy sepsána zakladatelská listina. Obě varianty založení společnosti, jak společenská smlouva, tak i zakladatelská listina, musejí mít podobu notářského zápisu. Podpisem společenské smlouvy vznikají každému ze zakladatelů práva a povinnosti pouze k ostatním zakladatelům.

2.3.2 Vznik společnosti

Notářský zápis společenské smlouvy nebo zakladatelské listiny je s žádostí o zápis do obchodního rejstříku v elektronické nebo listinné podobě odeslán rejstříkovému soudu, jímž je místně příslušný krajský soud. Rozhodné pro určení místní příslušnosti obchodní společnosti je její sídlo. Pokud rejstříkový soud neshledá žádné překážky, provede zápis společnosti do obchodního rejstříku ve lhůtě 30 dnů od doručení žádosti. Tím vznikne nová společnost jako samostatná právnická osoba.

2.3.3 Obchodní rejstřík

Obchodní rejstřík je veřejný seznam. Má podobu databáze všech obchodních subjektů, kterým zákon ukládá povinnost zápisu nebo které se rozhodly zapsat dobrovolně. *„V rejstříku se vyskytují především údaje o identifikačním čísle podnikajícího subjektu, předmětu jeho činnosti, statutárních orgánech, struktuře majetku*

a dalších klíčových ukazatelích o podniku. Podniky mají navíc povinnost do obchodního rejstříku vložit sbírky listin, kde se jedná především o zakládací listiny či smlouvy a účetní závěrky. Díky přístupnosti informací na internetu je možné o každém podnikatelském subjektu získat informace během několika málo sekund.“ (www.obchodni-rejstrik.com)

2.4 Společníci

Společníkem se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která vlastní podíl ve společnosti. Každá společnost musí mít nejméně jednoho společníka. Dříve byl maximální počet společníků ve společnosti s ručením omezeným omezen na 50. Pokud měla společnost jediného společníka, kterým byla fyzická osoba, nesměla být tato společnost jediným společníkem v jiné společnosti, tento efekt se nazývá řetězení společností. Toto se se začátkem platnosti zákona o obchodních korporacích změnilo. Maximální počet společníků již není upraven a řetězení společností je přípustné. Zároveň se též s novou právní úpravou změnil počet společností, v nichž může být jedna a tatáž fyzická osoba jediným společníkem. Obchodní zákoník to umožňoval maximálně ve 3 společnostech, zákon o obchodních korporacích ani toto neupravuje, proto je počet takovýchto společností neomezený.

2.4.1 Seznam společníků

Společníci spolu s údaji, týkajícími se společnosti se zapisují do seznamu společníků, ten vede společnost. Účelem seznamu společníků je shromáždit informace o všech společnících a jejich podílech na jednom místě. Tím odpadá nutnost listovat ve společenské smlouvě například při svolávání valné hromady. Vedení seznamu společníků ocení dle mého názoru především společnosti s větším počtem společníků.

2.4.2 Tichý společník

Speciálním typem společníka je tzv. tichý společník. Nejedná se o společníka v pravém slova smyslu, neboť toto společenství vzniká pouze na základě smlouvy mezi podnikatelem a tichým společníkem a nezapisuje se do obchodního rejstříku. Ve smlouvě o tichém společenství se obvykle tichý společník zavazuje podnikateli poskytnout určitý finanční obnos a podnikatel se zavazuje tichému společníkovi pravidelně vyplácet smluvený podíl na čistém zisku.

2.4.3 Práva společníků

2.4.3.1 Právo na podíl na zisku

Pokud valná hromada rozhodne o rozdělení zisku nebo části zisku mezi společníky, má společník právo na vyplacení příslušné částky, která připadá na všechny jeho podíly, nebo kterou stanovuje společenská smlouva. Zákon o obchodních korporacích připouští také vyplácení záloh na podíl na zisku, což obchodní zákoník neumožňoval.

2.4.3.2 Právo na podíl na likvidačním zůstatku

Pokud při likvidaci společnosti po zpeněžení majetku a uspokojení všech věřitelů zbyde likvidační zůstatek, je rozdělen mezi společníky. Při rozdělení likvidačního zůstatku se postupuje obdobným způsobem jako při rozdělení zisku.

2.4.3.3 Právo na informace

Pravdivé a aktuální informace týkající se záležitostí společnosti jsou pro společníka nezbytné, neboť pouze na jejich základě se může správně rozhodovat a vést tak společnost k prosperitě.

2.4.3.4 Právo účasti a hlasování na valné hromadě

Podle výše vkladů, nebo podle ustanovení společenské smlouvy jsou rozděleny počty hlasů mezi jednotlivé společníky. Prostřednictvím hlasů pak dávají společníci najevo svůj souhlas, nebo nesouhlas s daným návrhem při jeho projednávání na valné hromadě. Zákon o obchodních korporacích uvádí výjimky, kdy společníkovi hlasování na valné hromadě není umožněno.

2.4.3.5 Společnická žaloba

Společnickou žalobu může podat společník jako zástupce společnosti za účelem hájení jejích zájmů. Nepotřebuje k tomu plnou moc ani souhlas jednatele. Společnická žaloba umožňuje společníkovi žalovat za společnost v případě, kdy jednatel z nějakého důvodu nechce či nemůže (např. způsobil-li jednatel společnosti újmu, hrozí střet zájmů atp.).

2.4.3.6 Právo domáhat se neplatnosti usnesení valné hromady

Každý společník má právo se domáhat, aby byla neplatná usnesení valné hromady, která jsou v rozporu s legislativou, interními předpisy společnosti nebo dobrými mravy.

2.4.4 Povinnosti společníků

2.4.4.1 Povinnost loajality

Společník musí hájit zájmy společnosti. Nový občanský zákoník říká, že *„Přijetím členství v korporaci se člen vůči ní zavazuje chovat čestně a dodržovat její vnitřní řád.“* Dle mého názoru by měl společník hájit zájmy společnosti i ve svém vlastním zájmu.

2.4.4.2 Vkladová povinnost

Zákon o obchodních korporacích ukládá společníkům povinnost vložit do společnosti vklad. Nestanoví-li společenská smlouva jinak, odvíjí se od výše vkladu také výše podílu společníka.

2.4.4.3 Příplatková povinnost

Příplatková povinnost je povinnost volitelná. Závaznou se stává pouze ve chvíli, kdy se na ní společníci dohodnou ve společenské smlouvě. Pokud se tak stane, může valná hromada rozhodnout o příplatku společníků do základního kapitálu. Tato povinnost je platná pouze v případě, že společenská smlouva obsahuje také informaci o maximální výši sumy všech příplatků.

2.4.4.4 Povinnost odevzdat kmenový list

Tato povinnost opět nevzniká u společníkům všech společností, nýbrž jen společníkům společností, které kmenové listy vydaly. Společník je povinen odevzdat kmenové listy na základě výzvy společnosti, nebo v případech stanovených zákonem.

2.5 Kapitálová nebo osobní společnost

Obchodní společnosti rozdělujeme na osobní a kapitálové. Hlavními kritérii pro zařazení jsou způsob a rozsah ručení společníků za závazky společnosti, potřeba vkladu základního kapitálu a dále pak nutnost osobní účasti na řízení a chodu společnosti.

2.5.1 Osobní společnosti

Charakteristickými rysy osobních společností je, že se nevyžaduje vložení základního kapitálu, společníci se osobně podílejí na chodu společnosti a ručí veškerým svým majetkem. Mezi osobní společnosti řadíme veřejnou obchodní společnost a komanditní společnost. Výjimku tvoří komanditisté v komanditní společnosti, kteří jsou společníky, mají vkladovou povinnost, za závazky společnosti ručí jen omezeně a osobně se nepodílejí na řízení společnosti. V tomto směru má komanditní společnost některé shodné rysy se společnostmi kapitálovými.

2.5.2 Kapitálové společnosti

Pro kapitálové společnosti je typické, že je vyžadován vklad základního kapitálu, společníci se nemusejí osobně podílet na chodu společnosti a za závazky společnosti neručí svým osobním majetkem. Mezi obchodní společnosti patří akciová společnost a společnost s ručením omezeným. Existuje zde opět výjimka, kterou představuje společnost s ručením omezeným. Její společníci ručí za závazky společnosti společně a bez rozdílu až do výše sumy nesplacených vkladů všech společníků, což může být chápáno jako rys osobní společnosti.

2.6 Základní kapitál

Základní kapitál společnosti je tvořen sumou všech vkladů společníků. Dříve bylo potřeba při založení společnosti s ručením omezeným složit základní kapitál v minimální výši 200 000 Kč a zároveň vklad každého ze společníků musel mít hodnotu alespoň 20 000 Kč. Nová právní úprava již minimální výši základního kapitálu neupravuje, stanovuje pouze minimální vklad každého společníka, jehož výše činí 1 Kč. Budeme-li uvažovat společnost s ručením omezeným, která má pouze jednoho společníka a vklad tohoto společníka bude v minimální výši, tedy ona zmiňovaná 1 Kč, je možné, aby základní kapitál celé společnosti byl pouze 1 Kč. V obecné rovině lze tedy říci, že podle nové právní úpravy je minimální výše základního kapitálu společnosti s ručením omezeným přesně tolik korun, kolik má společnost společníků.

2.6.1 Zvýšení základního kapitálu

Zákon o obchodních korporacích připouští tři možnosti zvýšení základního kapitálu společnosti s ručením omezeným:

2.6.1.1 Převzetím vkladové povinnosti ke zvýšení dosavadních vkladů nebo k novému vkladu.

Tento způsob je obdobný jako při založení společnosti. Také může mít podobu peněžitých i nepeněžitých vkladů.

Při zvyšování základního kapitálu peněžitými vklady je nutné, aby byly všechny již vložené peněžité vklady zcela splaceny. Výjimkou je, pokud zvýšení základního kapitálu vede ke vzniku nového podílu. V praxi lze tuto výjimku chápat dvěma způsoby. Prvním z nich je vstup nového společníka do společnosti, kterému by peněžitým vkladem vznikl podíl bez ohledu na to, zda jsou vklady stávajících společníků splaceny, či nikoliv. Druhým způsobem je vklad stávajícího společníka za účelem vytvoření nového podílu, ovšem za předpokladu, že společenská smlouva připouští vznik více podílů jednoho společníka.

Pokud se společnost rozhodne navýšit svůj základní kapitál nepeněžitými vklady, splacení předchozích peněžitých vkladů není podmínkou. Jednatel pouze předloží valné hromadě písemnou zprávu se zdůvodněním konkrétního nepeněžitého vkladu.

Zvýšení základního kapitálu peněžitými i nepeněžitými vklady se zapisuje do obchodního rejstříku až ve chvíli, kdy jsou vneseny do společnosti. Peněžité vklady mohou být vneseny hotově nebo připsáním na bankovní účet společnosti. Nepeněžité vklady jsou vneseny předáním společnosti k užívání nebo přepisem vlastnictví ve veřejném seznamu, pokud se jedná o věci, jejichž vlastnictví se do veřejného seznamu zapisuje.

2.6.1.2 Z vlastních zdrojů

O zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů může valná hromada rozhodnout pouze má-li k dispozici účetní závěrku, která není starší než 6 měsíců. Účetní závěrka může být řádná, mimořádná nebo mezitímní. Finance pro zvýšení kapitálu z vlastních zdrojů pak může společnost čerpat například z nerozděleného zisku, rozpuštěného rezervního fondu atp. Není ovšem dovoleno použít účelově vázané finance.

2.6.1.3 Kombinace předchozích

Poslední možností zvýšení základního kapitálu, již zákon o obchodních korporacích připouští, je kombinace dvou výše popsaných možností.

2.6.2 Snížení základního kapitálu

O snížení základního kapitálu rozhoduje valná hromada. Snížení základního kapitálu znamená snížení vkladů všech společníků v poměru výše jejich vkladů k základnímu kapitálu, tedy tak, aby poměr jednotlivých podílů zůstal neměnný. Je možné, aby se vklady snížily také nerovnoměrně, k takovému návrhu by se ovšem museli všichni společníci na valné hromadě vyjádřit kladně. Jinou možností snížení základního kapitálu je zánik vkladu a tím i podílu společníka.

Společnost musí rozhodnutí o snížení základního kapitálu dvakrát po sobě zveřejnit v Obchodním věstníku, poprvé do 15 dnů od rozhodnutí a podruhé do 30 dnů od prvního zveřejnění. Má-li společnost v době rozhodnutí o snížení základního kapitálu věřitele, musí je písemnou formou vyzvat k přihlášení jejich pohledávek a dohodnout se s nimi způsobu zajištění oněch pohledávek. V případě, že se společnost s některým z věřitelů nedohodne, rozhodne o zajištění pohledávek rejstříkový soud na návrh věřitele.

Účinnosti nabývá snížení základního kapitálu společnosti zápisem do obchodního rejstříku. Až poté je možno s částkou, o níž byl základní kapitál snížen,

naložit dle rozhodnutí valné hromady. Zpravidla se tato částka použije na úhradu ztráty nebo je vyplacena společníkům.

2.7 Vklady

Další změna, kterou zákon 90/2012 přináší, se týká vkladů. Zatímco stará právní úprava umožňovala pouze jeden druh vkladu a každý společník mohl mít pouze jeden vklad, jehož výše se mohla měnit, nyní může mít jeden společník i více vkladů, tzn., že výše vkladů se již nesčítá. Vklady se dále dělí na dva druhy:

2.7.1 Vklady peněžité

Peněžité vklady představují finanční prostředky, které společníci vloží ve prospěch společnosti. Do podílů se započítávají v nominální výši. Dříve než dojde k podání návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku, musí být splaceno minimálně 30% z hodnoty každého peněžitého vkladu a celé vkladové ážio.

2.7.2 Vklady nepeněžité

Nepeněžité vklady mohou být věci movité i nemovité. Podle obchodního zákoníku bylo podmínkou, že tento vklad musel souviset s předmětem podnikání nebo být společnosti nějakým způsobem k užitku a každý ze společníků musel souhlasit jak se započítáním konkrétního nepeněžitého vkladu, tak i s jeho hodnotou, na kterou byl oceněn. Tuto skutečnost zákon o obchodních korporacích již neupravuje, což znamená, že již nadále není legislativně vyžadována. Hodnotu nepeněžitého vkladu za úplatu určí soudní znalec, kterého na žádost či návrh určí krajský soud. Tato hodnota se poté započítává jako podíl. Výše odměny za zpracování znaleckého posudku se i nadále stanoví dohodou. Změnou ovšem je, že nově postačí jedna metoda ocenění, zatímco dříve byly vyžadovány metody minimálně dvě.

I nadále platí, že výše vkladů všech společníků se zapisuje do obchodního rejstříku, ovšem změnila se jejich minimální výše. Nově musí výše vkladu každého společníka činit alespoň symbolickou 1 Kč, nestanoví-li společenská smlouva vyšší minimální hodnotu vkladu každého společníka.

2.7.3 Správce vkladu

Společenská smlouva určí správce vkladu. Ten má za úkol zřídit speciální účet v bance, na který uloží peněžité vklady všech společníků. Nepeněžité vklady převezme do správy až do vzniku společnosti. Po jejím vzniku je vydá společnosti k užívání. Správcem vkladu se může stát jakákoliv fyzická či právnická osoba.

2.7.4 Obchodní podíl

Termín obchodní podíl byl začátkem platnosti zákona o obchodních korporacích nahrazen pojmem podíl. Představuje práva a povinnosti společníků vůči společnosti. Velikost podílu každého společníka je dána poměrem výše jeho vkladů k základnímu kapitálu společnosti, nebo je upravena ve společenské smlouvě odlišně. Vždy však platí, že součet všech podílů je roven 100%. Nová právní úprava oproti té předešlé připouští na základě dohody ve společenské smlouvě více možných druhů podílů, přičemž jeden druh tvoří vždy podíly, se kterými jsou spjata stejná práva a povinnosti společníků. Podle zákona o obchodních korporacích lze druhy podílů rozdělit takto:

- Základní podíl – jsou s ním spojena práva a povinnosti společníků upravené v zákoně o obchodních korporacích.
- Ostatní podíly – kromě práv a povinností upravených v zákoně o obchodních korporacích jsou s nimi spojena další práva nebo povinnosti společníků, které upravené v zákoně o obchodních korporacích nejsou.

Je nutné zmínit, že pokud společenská smlouva připouští vznik více druhů podílů, může jeden společník vlastnit více podílů, a to stejného i různého druhu.

2.7.5 Kmenový list

Na základě společenské smlouvy může být podíl společníka vyjádřen pomocí kmenového listu. Jedná se o cenný papír, na němž jsou uvedeny údaje o společníkovi a informace o jeho podílech. Má-li společník více podílů, může být vydán kmenový list

ke každému podílu. Kmenový list je cenný papír, který dokládá vlastnictví podílu ve společnosti. Vlastnictví kmenového listu je převoditelné rubopisem.

§ 137 zákona o obchodních korporacích říká, že:

- *„Kmenový list lze vydat pouze k podílu, jehož převoditelnost není omezena nebo podmíněna.*
- *Kmenový list je cenný papír na řad. Kmenový list nelze vydat jako zaknihovaný cenný papír.*
- *Kmenový list nemůže být veřejně nabízen nebo přijat k obchodování na evropském regulovaném trhu ani na jiném veřejném trhu.“*

2.8 Orgány

2.8.1 Jednatelé

Společnost může mít jednoho nebo více jednatelů, kteří tvoří statutární orgán společnosti. Jejich úkolem je obchodní vedení společnosti, vedení účetnictví a seznamu společníků a informování společníků o věcech společnosti. Jednatel nemusí být společníkem. Pokud má společnost více jednatelů, mohou na základě společenské smlouvy tvořit kolektivní orgán, nebo jednat samostatně. Jednateli nebo jednatelům musí být umožněn přístup na zasedání valné hromady.

Oproti úpravě obchodního zákoníku připouští nový občanský zákoník také možnost, že funkci jednatele bude vykonávat právnická osoba.

Nedošlo-li mezi jednatelem a společností k uzavření smlouvy o výkonu funkce, která by upravovala výši jeho odměny, měl podle obchodního zákoníku jednatel nárok na odměnu v obvyklé výši. Zákon o obchodních korporacích stanovuje, že nedojde-li ke sjednání výše úplaty, je funkce jednatele vykonávána bezplatně.

Jednatelé za závazky společnosti neručí, pokud dodržují zákon. V případě soudního sporu, kdy žalobce (věřitel společnosti) žaluje společnost, potažmo jednatele o náhradu škody nebo vypořádání pohledávky, je důkazní břemeno na jednatelem a on sám musí prokázat, že jednal „s péčí řádného hospodáře“. Pokud se mu toto prokázat nepodaří, za závazky společnosti ručí svým osobním majetkem.

Podle § 199, odstavec 1 Zákona o obchodních korporacích má jednatel bez souhlasu všech společníků zakázáno:

- *„Podnikat v předmětu činnosti nebo podnikání společnosti, a to ani ve prospěch jiných osob, ani zprostředkovávat obchody společnosti pro jiného,*
- *být členem statutárního orgánu jiné právnické osoby s obdobným předmětem činnosti nebo podnikání nebo osobou v obdobném postavení, ledaže se jedná o koncern, nebo*
- *účastnit se na podnikání jiné obchodní korporace jako společník s neomezeným ručením nebo jako ovládající osoba jiné osoby se stejným nebo obdobným předmětem činnosti nebo podnikání.“*

Dle nové právní úpravy má i nadále společnost s ručením omezeným způsobilost nabývat práva a povinnosti (právní osobnost), ovšem nový občanský zákoník jí odepírá způsobilost tato práva a povinnosti nabývat vlastními právními úkony (způsobilost k právním úkonům). Způsobilost k právním úkonům je nově převedena na zákonného zástupce společnosti, tedy právě na jednatele.

2.8.2 Valná hromada

Valná hromada je nejdůležitější orgán společnosti, pomocí kterého mají společníci možnost podílet se na řízení společnosti, volí a odvolává jednatele a členy dozorčí rady. Umožní-li to společenská smlouva, mají nově společníci možnost vyjádřit svou vůli i mimo valnou hromadu (tzn., že nemusí být vyžadována jejich osobní účast na zasedání valné hromady) za předpokladu použití technických prostředků, které umožňují bezpečné ověření jejich totožnosti. Dále je možné zúčastnit se zasedání valné hromady v zastoupení na základě plné moci. *„Společníci však mohou přijímat rozhodnutí i mimo valnou hromadu, a to přijetím návrhu oběhem (per rollam). V takovém případě se návrh usnesení rozešle společníkům a lze o něm rozhodnout, aniž se společníci musí k tomuto účelu scházet na valné hromadě. Společník se má v dané lhůtě k návrhu vyjádřit; pokud se nevyjádří, platí, že s návrhem nesouhlasí.“* (Janků, M. a kol., 2010)

Hlasovací právo je mezi společníky rozděleno v poměru jejich vkladů k celkové výši základního kapitálu tak, že na každou korunu vkladu připadá jeden hlas. Společníci mají možnost si ve společenské smlouvě dohodnout jiný poměr rozdělení hlasovacích práv.

Valná hromada je usnášeníschopná, pokud jsou přítomni členové, kteří v souhrnu vlastní alespoň polovinu všech hlasů a k jejímu rozhodnutí postačuje prostá většina všech přítomných hlasů, nestanoví-li společenská smlouva více.

Podle § 171, odstavec 1 Zákona o obchodních korporacích je potřeba alespoň dvoutřetinová většina všech společníků při jednání o:

- *„přijetí rozhodnutí o změně obsahu společenské smlouvy,*
- *rozhodnutí, jehož důsledkem se mění společenská smlouva,*

- *rozhodnutí o připuštění nepeněžitého vkladu či o možnosti započtení peněžité pohledávky vůči společnosti proti pohledávce na splnění vkladové povinnosti, a*
- *rozhodnutí o zrušení společnosti s likvidací“*

Valnou hromadu svolává jednatel alespoň jednou za účetní období, zpravidla na jeho začátku nebo konci. Musí tak učinit písemnou formou nejméně 15 dnů před datem jejího konání. Jednatele může o svolání valné hromady požádat kvalifikovaný společník, tj. společník nebo více společníků, kteří mají v souhrnu podíl alespoň 10% na hlasovacích právech či základním kapitálu. Novinkou je, že valná hromada může měnit obsah společenské smlouvy, pouze pokud to sama společenská smlouva připouští, jinak je k její změně zapotřebí notářského zápisu o dohodě všech společníků. Obchodní zákoník umožňoval valné hromadě změnit společenskou smlouvu bez ohledu na to, zda smlouva toto ustanovení o možné změně valnou hromadou obsahovala či nikoliv.

2.8.3 Dozorčí rada

Dozorčí rada je orgán, který dohlíží na výkon funkce jednatelů a tedy i na chod celé společnosti. Její zřízení není povinné, jedná se tedy o fakultativní orgán. Povinnost zřídit dozorčí radu však může vyplývat z jiných právních ustanovení. Pokud je dozorčí rada zřízena, musí mít nejméně tři členy, pro něž platí zákaz konkurence. Funkci člena dozorčí rady nesmí vykonávat jednatel. Členové dozorčí rady mají přístup na valnou hromadu, popř. ji mohou v nutných situacích i svolat.

2.8 Rezervní fond

Obchodní zákoník, jehož platnost skončila 31. 12. 2013, ukládal společnostem s ručením omezeným povinnost tvořit rezervní fond. Do něho společnosti přispívali až do stanovené výše ze svého čistého zisku, nebo jej bylo možné naplnit již při vzniku společnosti formou příplatků společníků. Tyto finanční prostředky tvořily rezervu pro krytí případných budoucích ztrát. Minimální výše rezervního fondu byla u společnosti s ručením omezeným stanovena na 10 % základního kapitálu. Nebyl-li fond naplněn již při vzniku společnosti, musela do něho společnost přispívat 5 % čistého zisku v prvním roce svého podnikání, v němž dosáhla zisku a 10 % čistého zisku, avšak ne více než 5 % základního kapitálu, v každém následujícím roce, ve kterém dosáhla zisku až do doby, kdy byl rezervní fond naplněn.

Zákon o obchodních korporacích tvorbu rezervního fondu nevyžaduje. „*Nově zakládané společnosti se tedy tvorbou rezervního fondu příliš trápit nemusejí. Nicméně i společnosti založené před rokem 2014 mohou uvolnění předpisů využít a povinně vytvořený rezervní fond zrušit. Nejprve však musejí přijmout tzv. generální opt-in, tedy musejí se podřídít nové úpravě zákona o obchodních korporacích jako celku a do budoucna vyloučit použití obchodního zákoníku. Dále musejí upravit společenskou smlouvu a vypustit z ní ustanovení o rezervním fondu, jinak by platilo, že se na jeho tvorbě společníci dohodli.*“ (Dušek, V., 2014)

2.10 Jednání v zastoupení

2.10.1 Plná moc

Plná moc je dokladem, že zmocnitel souhlasí, aby byl zmocněncem v určité záležitosti zastupován a je platná i v případě, že zmocněnec svým podpisem nestvrdí její převzetí. Zmocněnec ovšem nemá povinnost ji využít. Plná moc je hojně využívána jak fyzickými, tak i právnickými osobami. S příchodem nové legislativy však právnická osoba jako taková plnou moc udělit nemůže, neboť nemá způsobilost k právnímu jednání. Je nutné, aby plnou moc vystavil statutární orgán jménem společnosti.

2.10.2 Prokura

Udělení prokury je právem každého podnikatele, zapsaného v obchodním rejstříku. Prokuristou může být pouze fyzická osoba. Udělením prokury zmocňuje podnikatel prokuristu ke každému právnímu jednání, které souvisí s jeho podnikáním. Prokurista musí jednat s péčí řádného hospodáře, nesmí udělovat prokuru dalším osobám, a pokud není stanoveno jinak, nesmí zcizovat či zatěžovat nemovitosti. Udělení prokury se zapisuje do obchodního rejstříku – tím ovšem není podmíněna její platnost – prokura je platná již od okamžiku jejího udělení. Oproti obchodnímu zákoníku umožňuje nový občanský zákoník udělit prokuru jen pro určitý závod či pobočku.

2.11 Pravidla pro výplatu prostředků z vlastních zdrojů

Zákon o obchodních korporacích říká, že společníci si nemohou vyplatit podíl na zisku nebo na jiných vlastních zdrojích společnosti (např. rozpuštěný rezervní fond), pokud společnost vykazuje neuhrazenou ztrátu z minulých období nebo by si tím přivodila úpadek podle insolvenčního zákona (zákon číslo 182/2006 Sb.).

§ 3, odstavec 1 insolvenčního zákona (zákon č. 182/2006 Sb.) říká:

„Dlužník je v úpadku, jestliže má:

- *více věřitelů a*
- *peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a*
- *tyto závazky není schopen plnit“*

2.12 Zánik společnosti

Zánik společnosti zahrnuje tři kroky – zrušení společnosti, její likvidaci a samotný zánik.

2.12.1 Zrušení společnosti

2.12.1.1 Dobrovolné zrušení

Na dobrovolném zrušení společnosti se musí shodnout všichni společníci v dohodě, která je sepsána formou notářského zápisu. V případě, že tak stanoví společenská smlouva, může o zrušení společnosti rozhodnout též valná hromada. Aby bylo rozhodnutí valné hromady o zrušení společnosti platné, je potřeba podpora minimálně dvou třetin hlasů všech společníků. Takové rozhodnutí valné hromady je také nutné nechat sepsat notářem.

2.12.1.2 Nedobrovolné zrušení

Soud rozhodne o zrušení společnosti v případech, kdy společnost závažným způsobem porušuje legislativu. Soud tak může učinit v souvislosti na podání návrhu, nebo i bez něho, a to v těchto případech:

O zrušení společnosti bez podání návrhu může podle § 172 nového občanského zákoníku soud rozhodnout, pokud společnost:

- „vyvíjí nezákonnou činnost v takové míře, že to závažným způsobem narušuje veřejný pořádek
- již nadále nesplňuje předpoklady vyžadované pro vznik právnické osoby zákonem
- nemá déle než dva roky statutární orgán schopný usnášet se“

O zrušení společnosti na základě podání návrhu zainteresovanou osobou může podle § 93 zákona o obchodních korporacích soud rozhodnout, pokud společnost:

- „pozbyla všechna podnikatelská oprávnění a nejedná se o společnost, která byla založena za jiným účelem než podnikání
- není schopna déle než jeden rok vykonávat svou činnost
- nemůže vykonávat svou činnost pro nepřekonatelné spory mezi společníky
- provozuje činnost, kterou mohou vykonávat jen fyzické osoby“

Uplynutí doby

Pokud je ve společenské smlouvě zakotveno, že se společnost zakládá na dobu určitou, po uplynutí této doby zrušena automaticky. Zabránit takovému zrušení je možné pouze změnou společenské smlouvy.

Dosažením účelu

Ve společenské smlouvě je možné stanovit, že se společnost zakládá pouze za účelem dosažení určitého účelu. Po dosažení účelu je společnost zrušena automaticky. Odvrátit takové zrušení je možné opět změnou společenské smlouvy.

2.12.2 Likvidace společnosti

Likvidace společnosti následuje vždy po jejím zrušení, až na výjimky, kdy majetek i závazky společnosti převezme její nástupce, nebo společnost nemá žádný nebo jen mizivý majetek. Cílem likvidace společnosti je zpeněžení likvidační podstaty, tedy celého jejího majetku. Takto získané peněžní prostředky se použijí na vyrovnání závazků společnosti a odměnu likvidátora. Případná suma, která zbyde po vyrovnání všech závazků, je označována jako likvidační zůstatek, jež je posléze rozdělen mezi společníky v poměru jejich podílů, nebo dle dohody ve společenské smlouvě, obdobně jako je tomu při rozdělování zisku. Vstup společnosti do likvidace se zapisuje do obchodního rejstříku. Dále musí společnost o této skutečnosti vyrozumět všechny známé věřitele a dvakrát po sobě ji zveřejnit v Obchodním věstníku.

2.12.2.1 Likvidátor

Likvidátorem se může stát jedna či více fyzických nebo právnických osob, které jsou svéprávné, bezúhonné a v minulosti nebyly pravomocně odsouzeny za úmyslně spáchaný trestný čin. Likvidátor získává veškeré pravomoci jednatele, které mu mohou dopomoci dosažení jeho cíle, tedy zpeněžení pokud možno celé likvidační podstaty, nebo alespoň její co největší části. Zákon nestanovuje způsob, jakým má ke zpeněžení likvidační podstaty dojít, volba je tedy pouze na samotném likvidátorovi. Podmínkou je pouze, že likvidátor musí jednat s péčí řádného hospodáře, což si já osobně vykládám tak,

že má likvidátor zvolit takový způsob zpeněžení likvidační podstaty, který on sám bude považovat za nejefektivnější.

2.12.3 Vypořádání věřitelů

Pro účely vypořádání věřitelů se věřitelé rozdělují do tří skupin. První skupinu tvoří likvidátor, jehož odměna a náklady spojené s likvidací jsou uhrazeny přednostně. Do druhé skupiny patří zaměstnanci společnosti, třetí skupinu pak tvoří zbylí věřitelé. Jsou-li uspokojeny pohledávky první skupiny v plném rozsahu, přistoupí se k uspokojování pohledávek druhé skupiny, následně pak skupiny třetí. Pokud po uspokojení všech pohledávek část financí zbyde, je rozdělena mezi společníky. V případě, že výtěžek z prodeje likvidační podstaty nepokryje pohledávky celé jedné skupiny, je mezi věřitele z dané skupiny zbytek peněz rozdělen poměrně k výši jejich pohledávek. Nepodaří-li se likvidátorovi část likvidační podstaty zpeněžit, je tento majetek nabídnut věřitelům na úhradu jejich pohledávek. Pokud některý z věřitelů takovou nabídku odmítne, jeho pohledávka zaniká.

2.12.4 Zánik společnosti

Zánik společnosti je úplně poslední fází jejího života. Společnost zaniká okamžikem výmazu z obchodního rejstříku. Výmaz společnosti z obchodního rejstříku je bezplatný. „*Návrh na zápis musí být doložen listinami o skutečnostech, které mají být do veřejného rejstříku zapsány, a listinami, které se zakládají do sbírky listin v souvislosti s tímto zápisem.*“ (Rejstříkový zákon) Těmi listinami jsou doklad o provedení výzvy věřitelům a souhlas správce daně. Daňový řád stanovuje, že pokud se správce daně nejpozději do dvou měsíců od podání žádosti o souhlas nevyjádří, má se za to, že souhlasí. Po vymazání společnosti z obchodního rejstříku ručí společníci za závazky již zaniklé společnosti do výše svých podílů na likvidačním zůstatku.

3. Praktická část

3.1 Metodický postup

Jak je již ze zadání patrné, cílem mé bakalářské práce je analýza a porovnání založení společnosti s ručením omezeným podle právní úpravy platné do konce roku 2013 a právní úpravy nové. V teoretické části práce popisuji danou problematiku v kontextu platných právních norem v komparaci s právní úpravou předešlou. V praktické části se pokusím zjistit jaké dopady má změna právní úpravy v praxi. K tomu jsem využil následující metodický postup:

3.1.1 Stanovení cílů

Jak jsem již výše zmiňoval, hlavním cílem je analýza a porovnání založení společnosti s ručením omezeným podle právní úpravy platné do konce roku 2013 a právní úpravy nové. Dalšími cíli je zjištění postoje společníků a jednatelů k vybraným změnám a průzkum veřejného mínění a informovanosti o změnách u fyzických osob.

3.1.2 Formulace hypotéz

Aby bylo možné můj výzkum měřitelným způsobem vyhodnotit, stanovil jsem následující hypotézy, které se pokusím během výzkumu potvrdit, nebo vyvrátit:

H₁: Odstranění minimální výše základního kapitálu povede k nárůstu počtu s. r. o.

H₂: Alespoň 30 % s. r. o. vzniklých po 1. 1. 2014 bude mít základní kapitál nižší než 200 000 Kč.

H₃: Alespoň 90 % statutárních orgánů všech s. r. o. si plně uvědomuje zvýšení své odpovědnosti.

H₄: Možnosti zřízení kolektivního statutárního orgánu dosud nevyužilo více než 10 % s. r. o.

H₅: Alespoň v 10 % s. r. o. vykonává statutární orgán svou funkci na základě pracovní smlouvy.

H₆: Alespoň 75 % s. r. o. vzniklých před 1. 1. 2014 se již podřídilo nové právní úpravě.

H₇: O legislativní změny v obchodních korporacích se nejvíce zajímají muži ve věkové skupině 18 – 35 let.

H₈: Alespoň 50 % respondentů považuje novou legislativní úpravu obchodních korporací za pozitivní.

H₉: Minimálně 10 % respondentů díky změně legislativní úpravy obchodních korporací uvažuje o založení s. r. o.

H₁₀: Alespoň 30 % respondentů považuje novou legislativní úpravu obchodních korporací za méně přehlednou.

3.1.3 Sběr dat

Sběr dat pro svůj výzkum jsem prováděl pomocí dotazníkového šetření. Aby bylo možné efektivně získávat informace od fyzických i právnických osob, vytvořil jsem dva odlišné dotazníky. Ve snaze o zvýšení návratnosti dotazníků jsem dále dotazník určený pro právnické osoby rozdělil na dvě části, čímž se zdánlivě snížil počet otázek. Zvolil jsem prostý náhodný výběr a požádal 450 náhodně vybraných společností s ručením omezeným o vyplnění zkrácené verze dotazníku. O společnostech, které mi dotazník vyplnily, jsem si zjistil zbylé informace z veřejně dostupných zdrojů, především z obchodního rejstříku. Na většinu společností jsem se s žádostí o vyplnění dotazníku obrátil prostřednictvím emailu, některé jsem kontaktoval telefonicky a několik z nich jsem navštívil osobně. Tímto způsobem jsem dosáhl návratnosti 13,1 %. Dotazník určený pro fyzické osoby jsem zveřejnil online na serveru pro tyto účely určeném, tudíž jsem se o jeho návratnost neobával, neboť jsem se domníval, že tento server jeho uživatelé navštěvují převážně za účelem vyplňování dotazníků.

3.1.4 Analýza dat

K vyhodnocení dotazníků, tvorbě tabulek a grafů jsem použil tabulkový editor Microsoft Excel. Při vyhodnocení dotazníků zveřejněných online jsem ze serveru obdržel data částečně zpracovaná, ta jsem pak dále upravoval opět v excelu.

3.1.5 Závěr

Potvrzení či vyvrácení hypotéz.

3.2 Výzkum mezi právníckými osobami

3.2.1 Předmět podnikání

Z celkového počtu 450 dotazovaných společností s ručením omezeným na mou žádost o vyplnění dotazníku reagovalo 59 společností. Nejčastějším předmětem podnikání, který se na celkovém počtu navracených dotazníků podílel 40,68 %, byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 – 3 živnostenského zákona. Tento předmět podnikání je značně rozsáhlý a neurčitý. Pokud jde o konkrétní předmět podnikání, nejochotněji na mou žádost o vyplnění dotazníku reagovaly stavební firmy. Předmět podnikání s názvem provádění staveb, jejich změn a odstraňování se totiž na celkovém počtu navracených dotazníků podílel 10,17 %. Zbytek výzkumného vzorku byl značně rozmanitý, počet ostatních zástupců se pohyboval už jen v jednotkách procent.

3.2.2 Počet společníků a zakladatelů

Z výzkumu vyplývá, že většina společností má pouze jediného společníka, a to konkrétně 40 z nich, což představuje 67,80 %. Dva společníci podnikají společně v 15 dotazovaných společnostech, tedy v 25,42 %. Podstatně veliký rozdíl můžeme pozorovat v případech, kdy společnost má tři a více společníků. Takovéto společnosti se na mém výzkumu podílely pouze 6,78 %, přičemž nejvyšší počet společníků v jedné společnosti činil 5.

Naproti tomu počet zakladatelů společnosti byl zpravidla vyšší než počet současných společníků, což ostatně můžeme dokázat následovně: 1 zakladatel založil „pouze“ 52,54 % společností, 2 zakladatelé se podíleli na vzniku 32,20 % společností s ručením omezeným, kdežto 3 a více zakladatelů se objevilo až v 15,25 % případů. Zde jasně vidíme trend snižování počtu společníků v průběhu života společnosti, což je v našem vzorku nejvíce patrné na společnostech, již založila 8 zakladatelů a v současné době má jen jediného společníka.

3.2.3 Základní kapitál

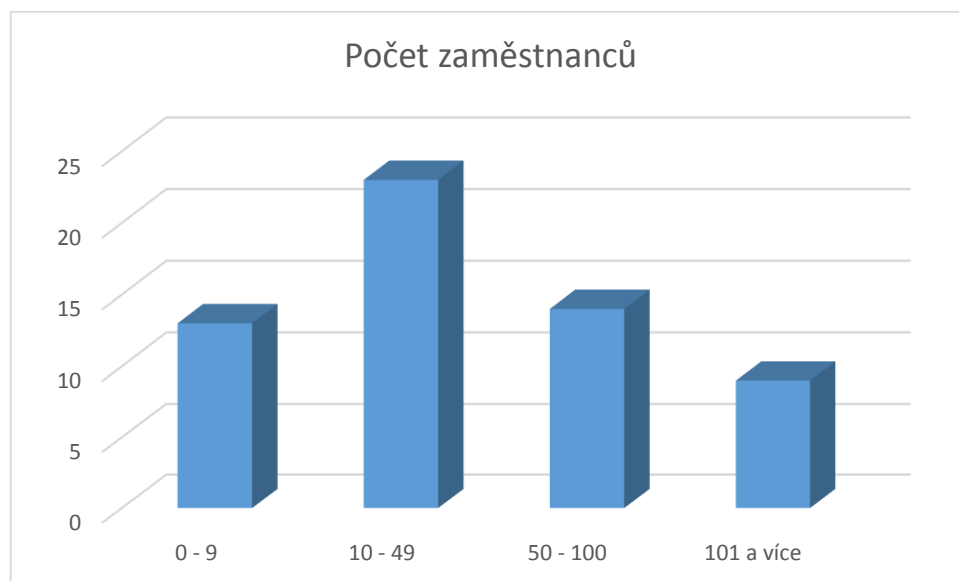
Ze získaných hodnot vyplývá skutečnost, že základní kapitál ve výši 200 000 Kč nebo vyšší má 67,80 % dotazovaných společností. Zbýlých 32,20 % společností má základní kapitál nižší než 200 000 Kč, což ovšem není pouze důsledkem nové právní úpravy společnosti s ručením omezeným, neboť do konce roku 2000 byla minimální výše základního kapitálu stanovena na 100 000 Kč. Řada společností s ručením omezeným si tuto výši základního kapitálu ponechala dodnes.

Pokud bychom nyní hovořili pouze o společnostech vzniklých po 1. 1. 2014, kterých je v našem výzkumném vzorku 10, má 80 % z nich základní kapitál nižší než 200 000 Kč. Můžeme tedy potvrdit hypotézu H₂. Tutu hypotézu potvrzuje také kapitola 3.4.3 Základní kapitál nově vzniklých společností.

3.2.4 Počet zaměstnanců

Důvodem zařazení otázky na počet zaměstnanců do mého dotazníku nebylo potvrzení či vyvrácení konkrétní hypotézy, jednalo se spíše o získání komplexního náhledu na výzkumný vzorek a jeho rozmanitost. Můžu tedy říci, že na základě definice drobného, malého a středního podnikatele podle počtu zaměstnanců, používané v EU, se mého výzkumu účastnilo 22 % drobných podnikatelů s počtem zaměstnanců menším než 10. Další kategorie, malí podnikatelé, se na výzkumném vzorku podílela 39 %. Jednalo se o podniky zaměstnávající méně než 50 osob. Zbýlých 39 % představují střední podniky, které zaměstnávají do 250 zaměstnanců. Z uvedeného usuzuji, že výzkumný vzorek je dostatečně reprezentativní, neboť všechny uvedené kategorie podniků byly zastoupeny v dostatečném počtu.

Graf 1: Počet zaměstnanců

Zdroj: vlastní zpracování

3.2.5 Nová právní úprava

Zákon o obchodních korporacích přinesl společnostem založeným ještě před počátkem jeho platnosti povinnost podrobit se nové právní úpravě, a to nejpozději do konce června 2014. Společnost má v zásadě dvě možnosti. Zaprvé se může podrobit zákonu jako celku a řídit se jen novou právní úpravou, nebo zadruhé mohou být do společenské smlouvy zakomponována pouze kogentní ustanovení zákona o obchodních korporacích, ostatní ustanovení se pak i nadále mohou řídit obchodním zákoníkem. Z mého výzkumu vyplývá, že v době jeho realizace se nové právní úpravě podřídilo 64,41 % z dotazovaných společností a 35,59 % společností se zatím neporobilo. Vzhledem k tomu, že výzkum probíhal od listopadu 2014 do ledna 2015, tedy již více než půl roku po nejzazším termínu, vystavuje se více než třetina dotazovaných firem riziku postihu, který v krajním případě může znamenat zrušení a likvidaci společnosti. Je s podivem, že část společností se o této povinnosti dozvěděla až na základě mého výzkumu. Na základě těchto dat tedy zamítám hypotézu H_6 .

3.2.6 Kmenové listy

Jak jsem již blíže specifikoval v literární rešerši, společnost s ručením omezeným má od počátku roku 2014 možnost vydat kmenové listy. Této možnosti dosud žádná z dotazovaných společností nevyužila. Zdá se tedy, že tomuto právu se prozatím přílišné popularity mezi společníky nedostává.

3.2.7 Jednatelé

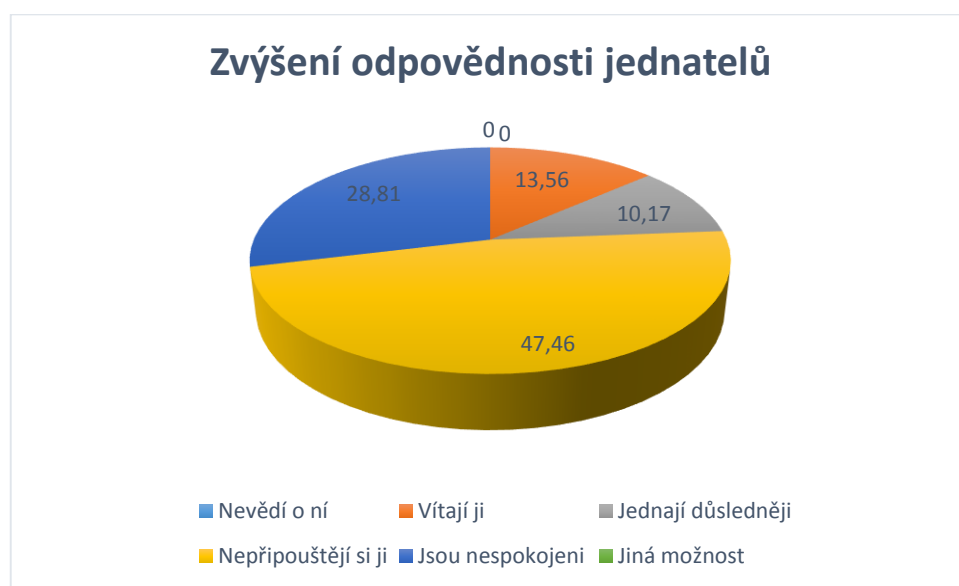
Problematikou statutárních orgánů jsem se ve svém výzkumu zabýval podrobněji, neboť i v této oblasti přinesla nová právní úprava řadu změn. V mém výzkumu byly tomuto tématu věnovány 3 otázky z celkových 15, na jejichž základě jsem se dozvěděl, že 59,32 % společností má jediného jednatele, právě dva jednatele má 32,20 % společností a zbytek, tedy 8,48 % společností má více než dva jednatele. Zde je jasně patrná tendence svěřovat právo jednání za společnost co možná nejmenšímu počtu osob. Tento trend můžeme sledovat také při pohledu na výpisy z obchodního rejstříku jednotlivých společností, protože velká většina společností měla v době svého vzniku více jednatelů současně a postupem času se jejich počet redukoval, často až na jediného, což koresponduje s již zmíněným trendem snižování počtu společníků v průběhu života společnosti.

Má-li společnost jediného jednatele, jedná vždy samostatně. Teoreticky by mohl nastat případ, že by jediný jednatel byl nucen jednat společně s prokuristou, takový případ se ale v mém výzkumu nevyskytl. Pokud tedy nyní budeme uvažovat pouze společnosti, které mají více než jednoho jednatele, přesně ve dvou třetinách z nich může každý z jednatelů jednat jménem společnosti samostatně bez jakýchkoliv omezení. Takové jednání je dle mého názoru dosti rizikové, neboť každý z jednatelů může sledovat jiný zájem (ať už zájem společnosti či v horším případě osobní). Takové zájmy mohou být značně rozdílné a vést k nesouladu v jednání. Pouze jedna třetina společností s více než jedním jednatelem požaduje, aby jednatele jednali společně, vždy alespoň 2 společně, společně s jiným jednatelem či prokuristou, nebo jiná omezení. Ve vztahu k celému výzkumnému vzorku je těchto společností pouze 13,56 %. Pravdou ovšem je, že takové jednání může být poněkud náročnější jak z hlediska časového, tak i z hlediska finančního.

Za zmínku také stojí fakt, že žádná ze společností nevytvořila kolektivní statutární orgán, na základě čehož lze potvrdit hypotézu H₄.

Dalším bodem, který jsem zkoumal, byl postoj jednatelů ke zvýšení jejich odpovědnosti za závazky společnosti. Téměř polovina jednatelů si podle svých slov tuto skutečnost vůbec nepřipouští, tudíž na výkon jejich funkce neměla žádný vliv. Naopak žádný z dotazovaných nepřiznal, že by o tomto faktu nebyl informován, stejně tak nikdo neuvedl jinou možnost, než jaká byla v dotazníku nabídnuta. Procentuální zastoupení jednotlivých odpovědí je vyobrazeno v Grafu 2.

Graf 2: Zvýšení odpovědnosti jednatelů

Zdroj: vlastní zpracování

Během procházení dat o jednotlivých společnostech v obchodním rejstříku jsem ovšem zjistil, že u řady z nich došlo právě na přelomu let 2013 a 2014 ke změnám na pozici jednatele. Do určité míry můžeme tento jev jistě připsat náhodě, tedy že ke změně na pozici jednatele by bývalo došlo stejně bez ohledu na změnu právní úpravy. Dle mého soudu ale větší část těchto změn zapříčinila právě zmiňovaná změna právní úpravy. V inkriminovaných firmách posléze na mou otázku odpovídali již jednatele noví, kteří jsou ochotni svou funkci vykonávat i za podmínek zvýšené odpovědnosti. Lze tedy jednoznačně potvrdit hypotézu H₃.

Poslední otázka zaměřená na jednatele se ptala, zda svou funkci vykonávají na základě smlouvy o výkonu funkce jednatele, nebo smlouvy pracovní, jelikož v této oblasti také nastaly některé změny. Obchodní zákoník přiznával zaměstnanci, který zároveň vykonával funkci jednatele, nárok dostávat za výkon této funkce odměnu v obvyklé výši i pokud nebyla ve smlouvě o výkonu funkce jednatele specifikována, či tato smlouva vůbec nebyla sepsána. Zákon o obchodních korporacích říká, že jednatel má nárok na odměnu za výkon své funkce jen byla-li přímo sjednána ve smlouvě o výkonu funkce o výkonu jednatele, jež má písemnou podobu. Pokud není ve smlouvě sjednáno jinak nebo smlouva nemá písemnou podobu, je výkon funkce jednatele bezúplatný. Mezní termín pro úpravu dříve vzniklých smluv byl stanoven na 30. června 2014, tedy ještě před počátkem mého výzkumu. I přes tento fakt jsem při svém výzkumu zjistil, že 13,56 % společností z mého výzkumného vzorku má se svými jednately uzavřenou pouze pracovní smlouvu a smlouvu o výkonu funkce jednatele v písemné podobě nikoliv. Mohu tedy potvrdit hypotézu H₅.

3.2.8 Dozorčí rada

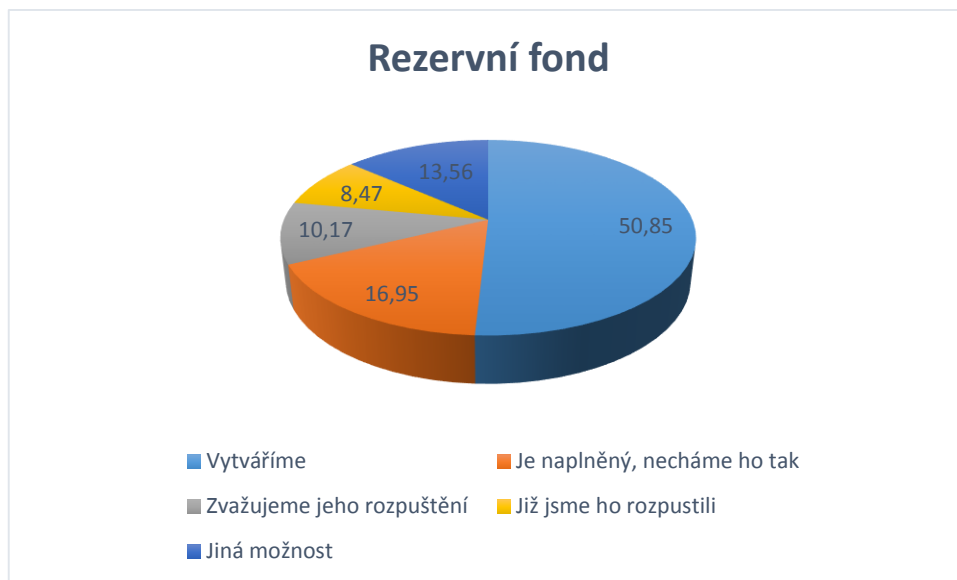
Ze stávající právní úpravy ani z té předešlé nevychází povinnost zřídit ve společnosti s ručením omezeným dozorčí radu až na určité výjimky. Jako příklad se často uvádí vznik přeshraniční fúze. Dozorčí rada je tedy orgán volitelný a bývá doménou jen některých velkých společností, což potvrzuje i můj výzkum. Možnosti zřídit dozorčí radu totiž využily jen 4 společnosti, což představuje pouhých 6,78 %. Pro menší společnosti bývá dozorčí rada poněkud nákladnou a neefektivní záležitostí, proto zpravidla dozorovou funkci v takových společnostech přejímá jednatel.

3.2.9 Rezervní fond

Další zkoumanou oblastí byl postoj společností k tvorbě rezervního fondu. Obchodní zákoník požadoval tvorbu rezervního fondu v minimální výši 10 % základního kapitálu a dále stanovoval pravidla pro jeho naplnění. Zákon o obchodních korporacích tvorbu rezervního fondu umožňuje, ovšem výslovně ji nevyžaduje, záleží na dohodě společníků ve společenské smlouvě. Pokud se tedy společnost podrobí zákonu

o obchodních korporacích, má po změně společenské smlouvy možnost rezervní fond rozpustit. Této možnosti zatím využilo 8,47 % společností a 10,17 % společností o tom uvažuje, což je patrné z Grafu 3.

Graf 3: Rezervní fond

Zdroj: vlastní zpracování

Z Grafu 3 dále vidíme, že společnosti, které rezervní fond stále vytvářejí nebo ho chtějí ponechat naplněný, jsou dohromady více než dvě třetiny. 13,56 % společností uvedlo jinou možnost, a sice shodně takovou, že rezervní fond nevytvářejí ani v minulosti nevytvářely. Logicky se tedy jedná o společnosti vzniklé již za doby platnosti zákona o obchodních korporacích.

3.2.10 Prokura

Zákon o obchodních korporacích nepřinesl žádné změny, které by se dotýkaly prokury. Většina společností, konkrétně 81,36 %, nemá žádného prokuristu, přičemž žádná z nich neuvedla, že by v současné době o udělení prokury uvažovala. Oproti tomu 13,56 % společností má alespoň jednoho prokuristu a 5,08 % společností prokuristu v minulosti měla. Při procházení záznamů v obchodním rejstříku jsem přišel na to, že jeden z prokuristů jedné z dotazovaných společností má rozšířenou pravomoc o zcizování

a zatěžování věcí nemovitých. Takové rozšíření je dle mého názoru zcela v rozporu s definicí prokury. Bohužel se mi nepodařilo zjistit, jakým způsobem se společnosti podařilo docílit realizace takového zápisu. Osobně si myslím, že kdyby tento prokurista své rozšířené pravomoci využil, bylo by jeho právní jednání neplatné a mohlo by zapříčinit poměrně rozsáhlé komplikace.

3.2.11 Způsob vzniku společností

Posledním bodem části mého výzkumu, která byla směřována na právnické osoby, byl způsob jejich vzniku. Téměř dvě třetiny dotazovaných společností byly založeny nezávisle jako vlastní podnikatelský záměr, naproti tomu ani jedna společnost nepřipsala svůj vznik transformaci z jiné právní formy podnikání. Shrnutí všech odpovědí nalezneme v Grafu 4.

Graf 4: Způsob vzniku společností

Zdroj: vlastní zpracování

Jak můžeme vidět, 22 % společností vzniklo jako dceřiná společnost, 13,56 % díky fúzi, jedna společnost (1,69 %) vznikla jako joint venture a jedna společnost (taktéž 1,69 %) vybrala jinou možnost, přičemž uvedla, že je nástupnickou společností jiné

společnosti. Bohužel se mi nepodařilo o okolnostech vzniku této společnosti zjistit podrobnější informace.

3.3 Výzkum mezi fyzickými osobami

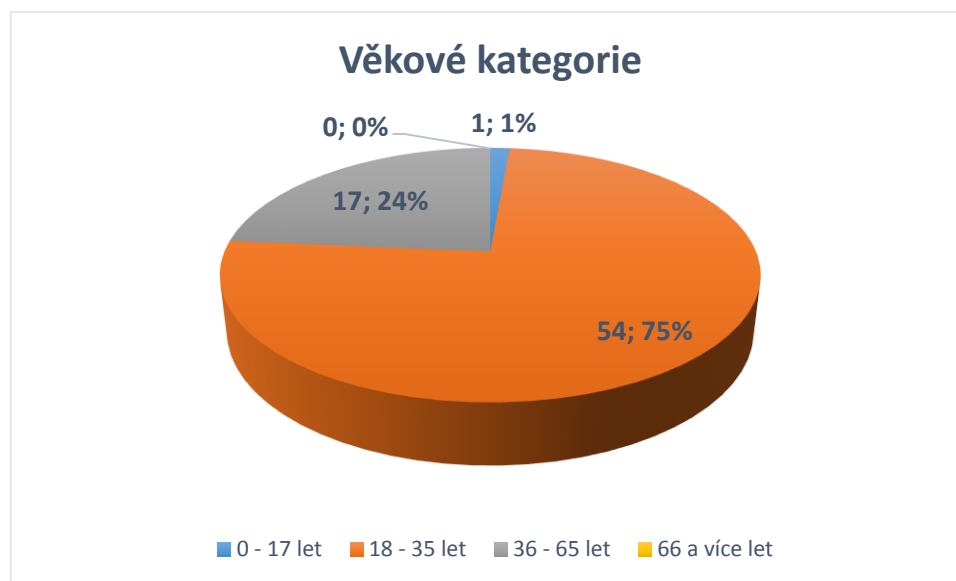
Souběžně s výzkumem, mezi právníckými osobami, jsem zároveň prováděl výzkum mezi osobami fyzickými. Tento výzkum probíhal prostřednictvím internetové stránky www.vyplnto.cz, která slouží k realizaci internetových průzkumů, kdokoli si může s její pomocí vystavit dotazník na internetu. Respondentům byl předložen dotazník čítající 9 otázek, přičemž některé z otázek byly otevřené jiné naopak uzavřené. Na základě tohoto průzkumu jsem chtěl potvrdit či vyvrátit hypotézy H_7 až H_{10} . Dotazník jsem uveřejnil na výše zmíněné stránce od 5. 12. 2014 do 4. 1. 2015. Za tuto dobu jsem získal 72 kompletně vyplněných dotazníků, což představuje 39 % návratnost. Průměrná doba vyplňování byla 3 minuty a 14 sekund.

3.3.1 Identifikační otázky

V prvních čtyřech otázkách jsem respondenty identifikoval na základě pohlaví, věku, nejvýše dosaženého vzdělání a oboru jejich zaměstnání. Na základě těchto údajů jsem zjistil, že mého výzkumu se zúčastnilo 42 žen, což představuje 58,33 %. Zbývajících 41,67 % obsadili muži.

Následovala otázka týkající se rozřazení do čtyř věkových kategorií. První kategorie zahrnovala respondenty od 0 do 17 let, tedy nezletilé, kteří se o danou problematiku mohou zajímat pouze v teoretické rovině. Do druhé kategorie jsem zahrnul respondenty ve věku 18 – 35 let, dle mého očekávání byla tato skupina zastoupena nejpočetněji, neboť v této skupině se předpokládá častý kontakt s počítačem a internetem a zájem o podnikání. Druhá nejpočetnější skupina lidí, byla ve věku 36 – 65 let, tedy lidé v produktivním věku s dostatečnou praxí. Pro úplnost jsem do mého dotazníku zařadil i věkovou kategorii 66 let a více, kdy jsem očekával od této věkové kategorie téměř nulovou odezvu, vzhledem k tomu, že se jedná o lidi v důchodovém věku.

Graf 5: Věkové kategorie

Zdroj: vlastní zpracování

Jako další identifikační otázku jsem respondentům položil otázku na jejich nejvýše dosažené vzdělání. Valná většina dotazovaných, a to až 62,5 %, má nejvýše dosažené vzdělání středoškolské s maturitou. Následovalo vzdělání vysokoškolské s 29,17 %, jako nejméně početně zastoupená skupina byli lidé se základním vzděláním a středním odborným bez maturitní zkoušky – 8,33 %.

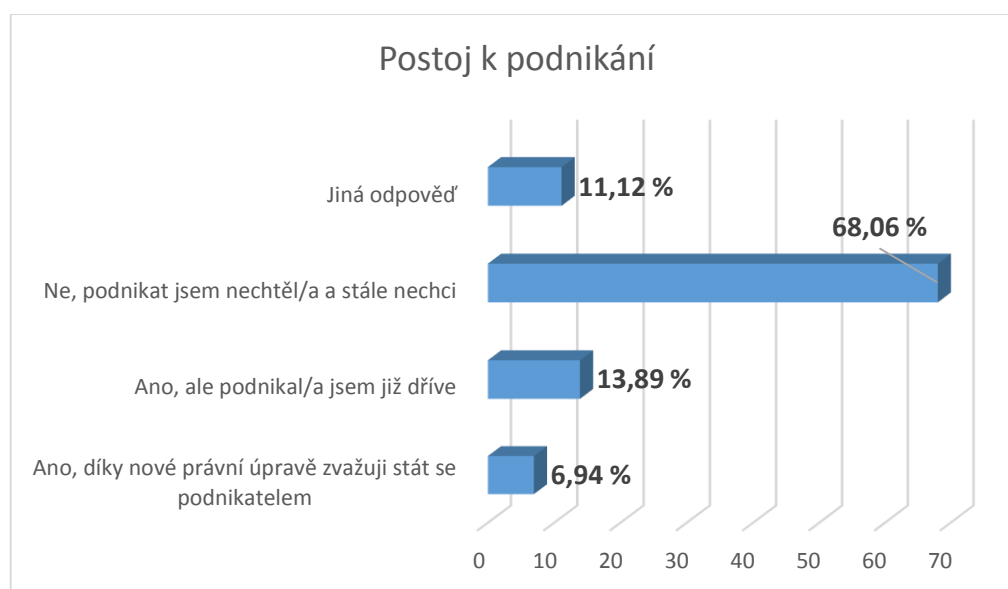
Poslední identifikační otázkou byl obor zaměstnání dotazovaných. Téměř třetina (31,94 %) respondentů uvedla, že stále studují, převážně ekonomický obor. Mezi pracujícími bylo nejvíce ekonomů, obchodníků, právníků, IT pracovníků a lidí pracujících ve zdravotních a sociálních službách.

Díky prvním čtyřem otázkám jsem zjistil, že o danou problematiku se zajímají více ženy než muži, nejčastěji ve věkové kategorii od 18 do 35 let se středoškolským vzděláním. Nemohu tedy potvrdit hypotézu H_7 , ve které jsem předpokládal větší zájem o obchodní korporace ze strany mužů.

3.3.2 Postoj k podnikání

V této části výzkumu jsem zjišťoval, zda legislativní změny v oblasti obchodních korporací zásadním způsobem změnily postoj dotazovaných k podnikání. Více než dvě třetiny respondentů nová právní úprava neovlivnila, neboť v současné době nepodnikají a na základě nové právní úpravy ani nechťejí. Naopak 20,83 % respondentů uvedlo, že nová právní úprava jejich postoj k podnikání změnila, ovšem část z nich podnikala ještě před legislativními změnami. Zbýlých 11,12 % připadá na jinou odpověď, kterou mohli dotazovaní zaznamenat pomocí kratších textů. Nejvíce se mezi jinými odpověďmi vyskytovala neznalost dané problematiky a nezáměr o ni.

Graf 6: Postoj k podnikání

Zdroj: vlastní zpracování

Z Grafu 6 je jasné patrné, že díky nové právní úpravě zvažuje vstup do podnikání pouze 6,94 % respondentů, můžeme tedy zcela zamítnout hypotézu H_9 , ve které jsem se domníval, že po legislativních změnách, platných od 1. 1. 2014, bude o vstupu do vlastního podnikání uvažovat minimálně 10 % dotazovaných.

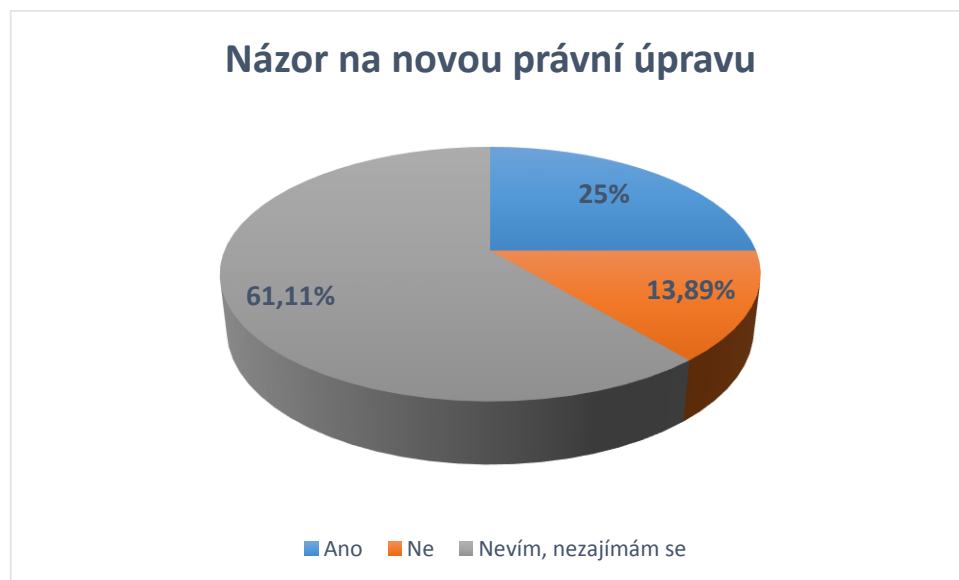
3.3.3 Společníci v s. r. o.

Následující otázka zjišťovala, zda dotazovaný respondent je či v minulosti byl společníkem ve společnosti s ručením omezeným. Svou přímou účast na této formě podnikání přiznalo 8,33 % respondentů, zbývající uvedli, že nikdy nebyli společníky ve společnosti s ručením omezeným. Lze tedy říci, že podíl lidí, kteří mají zkušenost se společenstvím v s. r. o., je v mém výzkumném vzorku poměrně nízký.

3.3.4 Názor na novou právní úpravu

Další otázka byla v podstatě vyjádřením názoru dotazovaných na novou právní úpravu, zda k ní mají pozitivní vztah či nikoliv. Tuto otázku jsem směřoval k potvrzení nebo vyvrácení hypotézy H_8 . Ve zmíněné hypotéze jsem předpokládal, že alespoň 50 % respondentů bude novou legislativní úpravu považovat za pozitivní. Jak moc jsem se ve svých úvahách zmínil, můžete vidět v Grafu 7.

Graf 7: Názor na novou právní úpravu

Zdroj: vlastní zpracování

Je patrné, že novou právní úpravu považuje za pozitivní pouze 25 % respondentů, 13,89 % ji považuje za negativní a 61,11 % si zatím svůj názor neutvořilo nebo se o danou

problematiku nezajímá. Hypotézu H_8 můžeme na základě přesvědčivých výsledků výzkumu vyvrátit.

Respondenti, kteří považují novou právní úpravu za pozitivní, svůj názor odůvodňovali nejčastěji tím, že založení společnosti s ručením omezeným je nyní jednodušší, není tak vysoká potřeba na základní kapitál a povede k oživení ekonomiky.

Respondenti, jejichž názor byl spíše negativní, podkládali své tvrzení následovně: zmatečnost, nejednoznačnost a nepřehlednost; obavy o to, že nová právní úpravu nahrává do karet podvodníkům, což mi připadá paradoxní vzhledem k tomu, že došlo ke zvýšení odpovědnosti jednatelů.

3.3.5 Přehlednost nové právní úpravy

Předposlední otázka mého výzkumu navazuje na otázku předešlou, protože se respondentů táže, zda novou právní úpravu považují za přehlednou. Zároveň se váže k mé poslední hypotéze H_{10} , ve které jsem se domníval, že minimálně 30 % dotazovaných bude považovat novou legislativní úpravu za méně přehlednou. Bohužel ani tuto hypotézu nemůžeme zcela potvrdit, neboť pouze 27,78 % lidí se domnívá, že je méně přehledná. Za přehlednější ji považuje 22,22 % dotazovaných a přesně polovina neví, protože se o danou problematiku příliš nezajímá.

3.3.6 Návrhy na zlepšení stávající právní úpravy

V poslední otázce jsem respondentům, v podobě otevřené otázky, nabídl možnost, aby uvedli své návrhy na zlepšení stávající právní úpravy, avšak většina z nich příliš sdílná nebyla. Nejčastěji uvedená odpověď byla „žádná změna“. Někteří dotazovaní požadují méně byrokracie, jiní navrhují minimální výše základního kapitálu alespoň na 50 000 Kč. Nejkurioznější odpověď zněla: „Podnikání by se mělo zakázat, 40 let to šlo bez něj a půjde to zas.“ Pokud tato odpověď byla myšlena zcela vážně a nejednalo se o recesi, považuji ji přinejmenším za úsměvnou.

3.4 Vývoj počtu korporací

3.4.1 Společnosti s ručením omezeným

Ještě před počátkem platnosti zákona o obchodních korporacích byl předpoklad řady odborníků takový, že nová právní úprava, především společnosti s ručením omezeným, povede k nárůstu počtu obchodních korporací. Vývoj počtu nově založených společností s ručením omezeným v České republice v letech 2007 – 2014 vidíme v Tabulce 1.

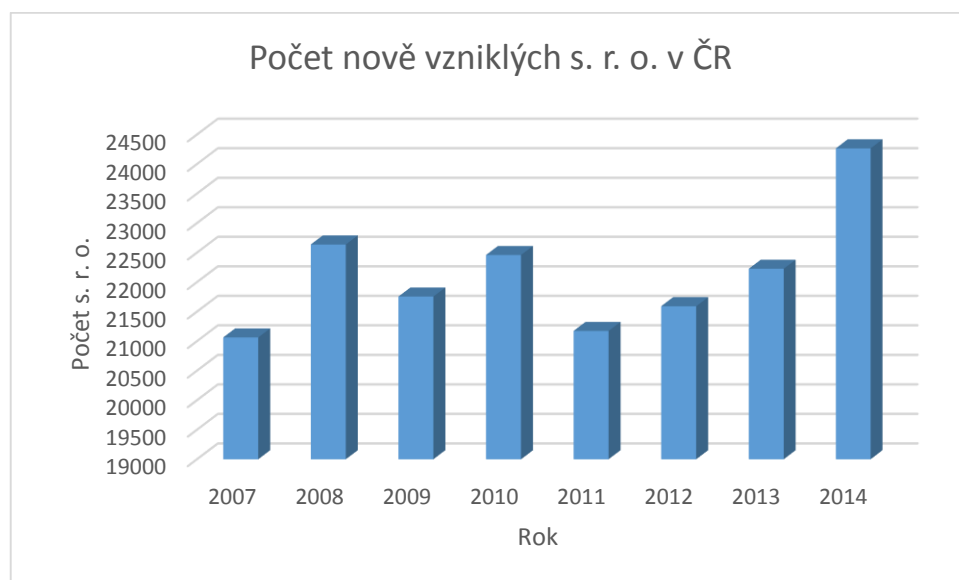
Tabulka 1: Vývoj počtu nově založených s. r. o.

Rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Přírůstek s. r. o.	21063	22638	21756	22460	21174	21592	22227	24266
Změna (%)	-	7,48	-4,05	3,24	-6,07	1,97	2,94	9,17

Zdroj: probyznysinfo.cz, vlastní zpracování

Jak z Tabulky 1 vyplývá, počet nově založených společností s ručením omezeným v roce 2014 meziročně vzrostl o 9,17%, což je největší změna ve sledovaném období. Tato skutečnost je patrná i z Grafu 8.

Graf 8: Počet nově vzniklých s. r. o. v ČR

Zdroj: probyznysinfo.cz, vlastní zpracování

Je logické, že v průběhu času některé společnosti vznikají a souběžně jiné zanikají. Díky tomu je změna celkového počtu společností rozdílná od počtu společností založených v jednotlivých letech.

Tabulka 2: Celkový počet s. r. o.

Rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Celkový počet s. r. o.	261	280	296	316	332	348	365	385
	946	736	787	429	987	334	149	979
Změna (%)	-	7,17	5,72	6,62	5,23	4,61	4,83	5,70

Zdroj: Český statistický úřad, vlastní zpracování

Při pohledu na řádek procentuální změny v Tabulce 2 se nabízí závěr, že společností s ručením omezeným stále přibývá, nicméně tempo růstu jejich počtu se stále snižuje a nová právní úprava měla za následek zvýšení počtu společností pouze o necelé jedno procento. Tato úvaha je ovšem zavádějící, neboť porovnáváme přírůstek se stále se zvětšující základnou.

Průměrný přírůstek celkového počtu společností s ručením omezeným v každém roce za období 2007 – 2013 byl 5,63%. Jak plyne z tabulky, meziroční přírůstek za rok 2014 byl 5,7%, můžeme ho tedy označit za velmi se blížící průměru ve sledovaném období.

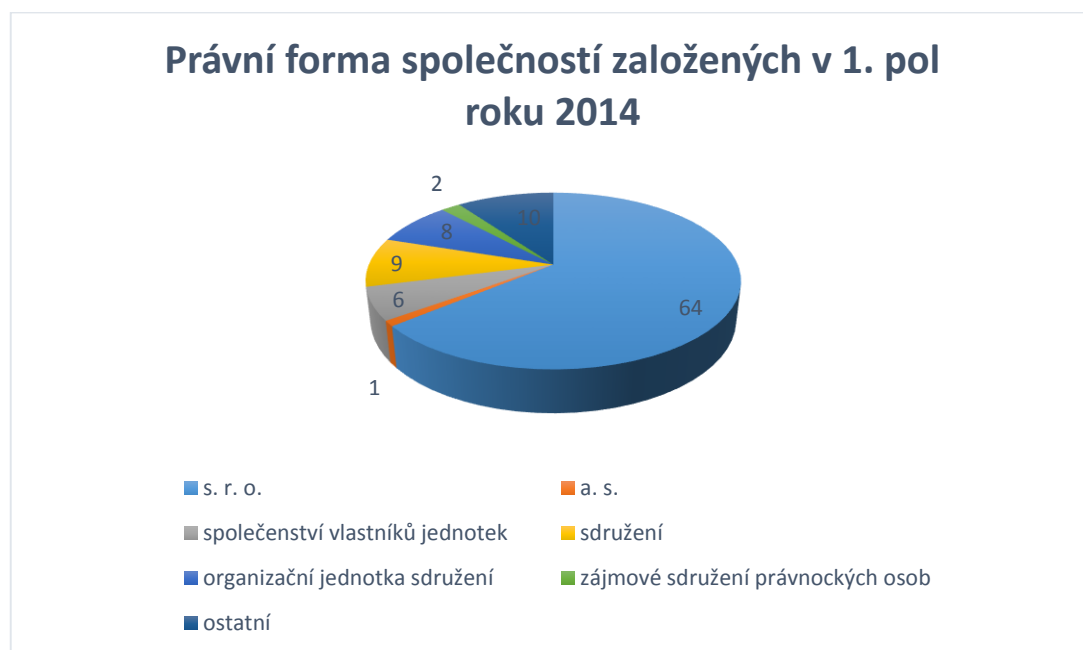
Uvážíme-li fakt, že počet nově založených společností s ručením omezeným v roce 2014 byl ve sledovaném období jednoznačně nejvyšší a zároveň celkový počet společností s ručením omezeným vzrostl jen průměrně, lze dojít k závěru, že počet zaniklých společností byl v roce 2014 také velmi vysoký a zároveň můžeme potvrdit hypotézu H_1 .

Z výše uvedeného usuzuji, že se očekávání naplnila a nová právní úprava vedla k nárůstu počtu nově založených společností s ručením omezeným. Zároveň je potřeba dodat, že ve stejném období vzrostl i počet zaniklých společností. Lze jen spekulovat do jaké míry se i na tomto nová právní úprava podepsala a do jaké míry se projeví jiné faktory.

3.4.2 Jiné právní formy podnikání

Díky novému občanskému zákoníku je od počátku roku 2014 možné zakládat nové typy společností, které zákon do té doby neznal. Tyto společnosti mají nemalý podíl na celkovém počtu nově založených společností. Zatímco v roce 2013 tvořily společnosti s ručením omezeným 83% z celkového počtu nově založených společností, o rok později to bylo jen 64%. Jak uvádí server probyznysinfo.cz, „Nárůst lze připsat specifickým typům společností, které se v minulém roce mezi nově založenými společnostmi vůbec nevyskytovaly. Jedná se především o takzvaná sdružení (svaz, spolek, společnost, klub), organizační jednotky sdružení a zájmová sdružení právnických osob.“ Podíl jednotlivých právních forem na celkovém počtu nově založených společností v první polovině roku 2014 je znázorněn v Grafu 9.

Graf 9: Právní forma společností založených v 1. pol. roku 2014

Zdroj: informaceofirmach.cz, vlastní zpracování

3.4.3 Základní kapitál nově vzniklých společností

Vlivem odstranění minimální výše základního kapitálu u společností s ručením omezeným jeho výše u nově vzniklých společností dramaticky poklesla. Server informaceofirmach.cz uvádí, že „zatímco v prvním pololetí roku 2013 nateklo do

kapitálových společností více než 12,3 miliard Kč, v letošním roce (2014) to bylo pouze 4,8 miliardy Kč, což představuje meziroční propad o více než 60 %“. Zmiňované odstranění minimální výše základního kapitálu také nahrává nárůstu počtu takzvaných spících společností. Tyto společnosti, někdy též označované jako ready made společnosti, nevykazují žádnou ekonomickou aktivitu a jsou zpravidla zakládány za účelem jejich následného prodeje.

3.5 Porovnání s jinými zeměmi

V této kapitole se zaměřím na porovnání legislativy, která upravuje společnost s ručením omezeným v České republice s legislativou jiných států. Pro toto srovnání jsem si vybral dva z našich sousedů, a sice Německo a Slovensko.

3.5.1 Německo

Společnost s ručením omezeným poprvé vznikla na konci 19. stol. právě v Německu, odkud se s drobnými úpravami rozšířila i do okolních zemí. Z tohoto důvodu jsou hlavní rysy úpravy společnosti s ručením omezeným ve většině evropských zemí velmi podobné. Stejně jako je tomu v České republice, i v Německu musí společnost nést ve svém názvu zkratku GmbH, tedy Gesellschaft mit beschränkter Haftung, což v překladu znamená společnost s ručením omezeným. Obdobně jako v Čechách společnost zakládá jeden nebo více společníků společenskou smlouvou nebo zakladatelskou listinou, kterou ověřuje notář. Je zde ale také řada drobných odlišností. Například v Německu ručí pouze společnost veškerým svým majetkem, společníci neručí vůbec, u nás společníci ručí do výše svých nesplacených vkladů. U GmbH je vyžadováno složení základního kapitálu ve výši 25 000 € a minimální výše vkladu každého společníka je stanovena na 500 €. Zákon o obchodních korporacích vyžaduje pouze, aby každý společník vložil minimálně 1 Kč. Německá legislativa také ukládá povinnost zřídit dozorčí radu, má-li společnost 500 nebo více zaměstnanců. Největším rozdílem pak je skutečnost, že GmbH může právně jednat již od okamžiku založení, tzn. od chvíle podpisu společenské smlouvy. Musí ovšem za svým názvem uvádět zkratku i. G. – in Gründung, tedy „v založení“. V takovém případě ovšem za závazky společnosti ručí jednatel až do chvíle jejího zápisu do obchodního rejstříku. Česká legislativa umožňuje jednateli jednat jménem společnosti až od chvíle jejího vzniku, tedy až po jejím zapsání do obchodního rejstříku.

3.5.2 Slovensko

„S ohledem na společnou historii českého a slovenského státu se postup založení s. r. o. obou států liší jeden od druhého minimálně.“ (FONTIONNEL & CO) Dle mého

názoru se slovenská úprava společnosti s ručením omezeným nápadně podobá úpravě našeho obchodního zákoníku. S nástupem platnosti nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích se přeci jen rozdíly v úpravě společnosti s ručením omezeným v obou zemích staly zřetelnějšími. O podobě s obchodním zákoníkem svědčí mimo jiné to, že na Slovensku může společnost s ručením omezeným založit minimálně jedna fyzická nebo právnická osoba, maximální počet společníků v jedné společnosti je 50, jedna fyzická osoba může být jediným společníkem maximálně ve 3 společnostech a právnická osoba, jejímž jediným společníkem je jediná fyzická osoba taktéž sama nesmí být jediným společníkem v další společnosti. Obdobně je zakázáno i řetězení společností. Výše základního kapitálu činí 5 000 € a minimální hodnota vkladu jednoho společníka je 750 €. Zde je slovenský obchodní zákoník o něco benevolentnější oproti dříve platnému českému. Stejně tak ve faktu, že společenská smlouva ani zakladatelská listina slovenské společnosti nemusí mít podobu notářského zápisu. I na Slovensku se pochopitelně společnosti zapisují do obchodního rejstříku.

3.6 Návrhy de lege ferenda

V této kapitole uvádím několik návrhů, které by dle mého soudu mohly vylepšit stávající právní úpravu společnosti s ručením omezeným. Jsem si plně vědom faktu, že tvůrci zákona jsou zkušení odborníci s patřičnou erudicí a že od počátku platnosti nové právní úpravy ještě neuplynula dostatečně dlouhá doba na to, aby se v dostatečné míře projeví všechny případné nedostatky. Rád bych tedy zdůraznil, že se jedná pouze o mé osobní názory.

3.6.1 Výše základního kapitálu

Možná nejdiskutovanější změnou, kterou zákon o obchodních korporacích přinesl, je odstranění minimální výše základního kapitálu. Zákon pouze stanovuje, že minimální vklad každého společníka je 1 Kč. Pokud tedy bude mít společnost jediného společníka, bude minimální výše základního kapitálu celé společnosti taktéž 1 Kč. Dle mého názoru bylo záměrem zákonodárců oživením trhu a odstranění bariéry pro vstup na trh. Otázkou ovšem zůstává, jak může společnost s 1 Kč efektivně fungovat a být konkurenceschopná. Vezmeme-li v potaz zřizovací náklady spojené se založením a vznikem společnosti, je rázem společnost ihned po svém vzniku ve ztrátě a bezprostředně jí hrozí úpadek podle insolvenčního zákona (182/2006 Sb.). Je velmi těžké stanovit minimální výši základního kapitálu, neboť je kapitálová potřeba společnosti závislá na odvětví, ve kterém společnost působí. Značně rozdílná bude tato potřeba u výrobní společnosti a například u společnosti, která poskytuje pouze služby. V každém případě je ovšem společnost se základním kapitálem ve výši 1 Kč velice riziková nejen pro všechny věřitele, ale i pro samotné jednatele, kteří ručí za závazky společnosti svým osobním majetkem v případě prokázání, že nejednali s péčí řádného hospodáře. Jako řešení bych navrhoval zavedení povinnosti sestavit zakladatelský rozpočet. Výše základního kapitálu by pak byla rovna výši kapitálu potřebného na provoz společnosti v minimální délce jednoho měsíce. Při uplatnění tohoto řešení by výše základního kapitálu nebyla pro všechny společnosti jednotná. Považuji ovšem její výpočet za spravedlivý a zajišťující dostatečnou konkurenceschopnost všech nově vzniklých společností bez ohledu na předmět podnikání.

3.6.2 Zpráva o nepeněžitých vkladech

Pokud společnost rozhoduje o zvýšení svého základního kapitálu nepeněžitým vkladem, má jednatel povinnost vypracovat písemnou zprávu o nepeněžitém vkladu, ve které zdůvodní možné využití nepeněžitého vkladu společností, způsob jeho ocenění a emisní kurs. Tuto zprávu pak jednatel předloží valné hromadě, která rozhoduje o zvýšení základního kapitálu a společníci mají prostor se vyjádřit ke stanovené ceně a možnému využití nepeněžitého vkladu společností. Nutnost vypracování této zprávy považuji za nadbytečnou, neboť zákon o obchodních korporacích (90/2012 Sb.) již nestanovuje, že nepeněžitý vklad musí splňovat podmínku hospodářské využitelnosti společností. Dle mého názoru již není potřeba se k této podmínce nadále vyjadřovat a schvalovat ji.

3.6.3 Nepřehlednost právní úpravy

V současné době jsou obchodní korporace upraveny především v zákoně o obchodních korporacích (90/2012 Sb.) a dále pak také v novém občanském zákoníku (89/2012 Sb.), který je upravuje v obecné rovině. Dle mého názoru může skutečnost, že je stejná problematika upravena více právními normami vést ke snížení přehlednosti celého právního systému a ke sporům o to, který právní předpis je nadřazený, což může komplikovat výklad práva.

3.6.4 Náročnost založení s. r. o.

Celý proces založení společnosti s ručením omezeným je v České republice poměrně náročný jak z hlediska časového, tak i finančního. Po uhrazení poplatku notáři za sepsání notářského zápisu, soudních kolků, nákladů na zápis do obchodního rejstříku, případné odměny soudnímu znalci za ocenění nepeněžitých vkladů a ostatních poplatků spojených s převedením nepeněžitých vkladů do majetku společnosti (především u vozidel a věcí nemovitých) je třeba ještě přičíst náklady na získání souhlasu ze zapsáním sídla společnosti v odpovídajících prostorách. Výsledná částka se poté může pohybovat v řádu několika desítek tisíc korun. Jak jsem již zmínil, celý tento proces je také časově

náročný. Můj osobní odhad minimální doby potřebné k založení společnosti s ručením omezeným činí tři týdny za předpokladu, že se společníci ihned po doručení rozhodnutí soudu vzdají nároku na odvolání. V zahraničí je tato doba zpravidla několikanásobně kratší. Jako příklad uvádím názor představitele Jihomoravského informačního centra, pana Vojtěcha Krmíčka, který v rozhovoru pro deník Právo uvedl, že *„v Estonsku můžete založit byznys online během půl hodiny z chytrého telefonu, základní kapitál je 2500 eur, tedy asi 70 tisíc korun, ale nemusíte ho složit hned při založení, jen se musíte zavázat při založení k přesnému datu, kdy vklad splatíte“*.

4. Závěr

Hlavním cílem mé bakalářské práce byla analýza společnosti s ručením omezeným podle zákona o obchodních korporacích v návaznosti na legislativní změny platné od 1. 1. 2014 a porovnání této nové právní úpravy s právní úpravou předešlou, která vycházela z obchodního zákoníku. Mezi další cíle jsem pak zahrnul zjištění znalosti nové právní úpravy mezi fyzickými i právnickými osobami a také analýzu jejich názoru na ni.

Počátkem platnosti nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích nastala v celé legislativě České republiky řada změn. Tou možná nejzásadnější, která se dotýká společnosti s ručením omezeným, je odstranění minimální výše základního kapitálu. Zatímco obchodní zákoník vyžadoval základní kapitál v minimální výši 200 000 Kč, zákon o obchodních korporacích stanovuje nejnižší možnou hranici vkladu jednoho společníka na pouhou 1 Kč. Úkolem této změny mělo být především oživení trhu a odstranění jedné z bariér založení společnosti s ručením omezeným.

Další podstatnou změnou bylo výrazné rozšíření odpovědnosti jednatelů. Dříve jednatele za závazky společnosti neručili, jediné právně vymahatelné omezení jejich jednání za společnost vyplývalo pouze z trestního práva. Nově jednatele ručí za závazky společnosti celým svým majetkem v případě prokázání, že v dobré víře za rozumně předpokladatelných okolností nejednali v zájmu společnosti, tedy že nejednali s péčí řádného hospodáře. Pokud není odměna za výkon funkce jednatele písemně ujednána ve smlouvě o výkonu funkce jednatele, je tento výkon funkce podle nové právní úpravy bezúplatný.

Mezi další podstatné změny patří například zánik povinnosti vytvářet rezervní fond, možnost zřízení kolektivního statutárního orgánu, možnost vydání kmenových listů, možnost vytvoření více druhů podílů a vlastnictví více podílů jedním společníkem a mnoho dalších.

Stěžejní postavení v praktické části mé bakalářské práce zaujímá výzkum, který jsem rozdělil do dvou částí, abych mohl zkoumat odděleně fyzické a právnické osoby. Předmětem zkoumání byla znalost dané problematiky mezi respondenty a jejich názor na

ni. Výzkum probíhal formou dotazníkového šetření, při němž jsem oslovil 450 společností s ručením omezeným s žádostí o vyplnění dotazníku, přičemž kompletně vyplněný dotazník jsem získal od 59 z nich, což představuje návratnost na úrovni 13 %. Dotazník pro fyzické osoby jsem zveřejnil online, měl jsem tedy jen omezenou možnost ovlivnit počet respondentů, mi dotazník nakonec vyplnilo 72, což představuje návratnost 38 %. Na základě tohoto výzkumu jsem postupně potvrdil či vyvrátil všechny hypotézy, které jsem si na začátku výzkumu stanovil.

Dalším bodem praktické části byla analýza vývoje počtu společností s ručením omezeným v České republice v letech 2007 až 2014 a podíl nově vzniklých společností s ručením omezeným na celkovém počtu vzniklých společností se zaměřením na nové formy společností, kterým dal vzniknout zákon o obchodních korporacích.

V závěru praktické části této bakalářské práce uvádím porovnání úpravy společnosti s ručením omezeným v České republice a vybraných sousedních státech, dále pak několik návrhů de lege ferenda.

5. Summary

In my bachelor thesis is described the procedure of foundation and formation of the limited liability company in the context of legislation changes after 2014. The target is to analyze qualities of the limited liability company in comparison of present and former legislation valid to the end of 2013. The theoretical part of my bachelor thesis deals with general procedure of foundation and formation of the limited liability company considering both legislation changes. The practical part is focused on specific foundation and formation of the limited liability company, considering duties to the public authorities. My proposals to the legislation changes (de lege ferenda) are mentioned in the end of the practical part.

Key words: limited liability company, foundation and formation of company, memorandum, partners contract, basic capital, bodies of the company, business register, trade licence.

6. Seznam použitých zdrojů

BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava a Ivana ŠTENGLOVÁ. *Společnost s ručením omezeným*. Praha: Prospektrum, 1994. ISBN 80-7175-015-8.

Český statistický úřad. *Český statistický úřad* [online]. 2015 [cit. 2015-02-19]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/>

Češi zakládají stále více firem. Tradiční formy podnikání však nechtějí. *Probyznysinfo.cz* [online]. 2014, č. 11 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://probyznysinfo.ihned.cz/c1-63164960-cesi-zakladaji-stale-vice-firem-tradicni-pravni-formy-podnikani-ale-nechteji>

DUŠEK, Viktor. Rekodifikace 2014: Jak vyplatit rezervní fond? Nový zákon přináší změny. *Ekonom.cz* [online]. 2014, 4/2/2014 [cit. 2014-10-09]. Dostupné z: <http://ekonom.ihned.cz/c1-61630820-rekodifikace-2014-jak-vyplatit-rezervni-fond-novy-zakon-prinasi-zmeny>

ELIÁŠ, Karel a kol. *Občanské právo pro každého: Pohledem (nejen) tvůrců nového občanského zákoníku*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. ISBN 978-80-7478-013-4.

FONTIONNEL & CO. Založení s. r. o. na Slovensku: Postup v 9 krocích. *Ipodnikatel.cz*. 2014, 28/8/2014. Dostupné z: <http://www.ipodnikatel.cz/Zalozeni-obchodni-spolecnosti/zalozeni-s-r-o-na-slovensku-postup-v-9-krocich.html>

JANKŮ, Martin a kol. *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-344-8.

JOSKOVÁ, Lucie, Jan ŠAFRÁNEK, Pěva ČOUKOVÁ, Pavel PRAVDA a Markéta PRAVDOVÁ. *Nová společnost s ručením omezeným*. Praha: Grada Publishing, a. s., 2014. ISBN 978-80-247-4445-2.

KRMÍČEK, Vojtěch. Stát chce zarazit zakládání firem s jednou korunou. *Právo*. 2015, č. 17.

MELZER, Filip Dispozitivní a kogentní normy v nové občanském zákoníku. *Právní rozhledy*. 2013, č. 7.

Meziroční propad základního kapitálu nových firem v ČR o 60%. *Www.informaceofirmach.cz* [online]. 2014, č. 11 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://www.informaceofirmach.cz/mezirocní-propad-zakladního-kapitalu-nových-firem-v-cr-o-60/>

Obchodní rejstřík [online]. 2014 [cit. 2014-11-05]. Dostupné z: <http://www.obchodni-rejstrik.com/obchodni-rejstrik/index.php>

Počet kapitálových společností roste. Vloni jich vzniklo nejvíce od roku 2007. *Probyznysinfo.cz* [online]. 2015, č. 2 [cit. 2015-02-25]. Dostupné z: <http://probyznysinfo.ihned.cz/c1-63483180-pocet-kapitalovych-spolecnosti-roste-vloni-jich-vzniklo-nejvice-od-roku-2007>

Smlouva o výkonu funkce jednatele společnosti 2014 [online]. 2014 [cit. 2015-03-05]. Dostupné z: <http://portal.pohoda.cz/zakon-a-pravo/zakony-a-pravni-normy/vzory-smluv/podnikatele-a-korporace/smlouva-o-vykonu-funkce-jednatele-spolecnosti-2014/>

Zákon č.89/2012 Sb., občanský zákoník.

Zákon č.90/2012 Sb., zákon o obchodních korporacích.

Zákon č.182/2006 Sb., zákon o úpadku, hrozícím úpadku a způsobech jeho řešení.

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád.

Zákon č. 304/2013 Sb., zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.

7. Seznam grafů

Graf 1: Počet zaměstnanců.....	34
Graf 2: Zvýšení odpovědnosti jednatelů	36
Graf 3: Rezervní fond	38
Graf 4: Způsob vzniku společností	39
Graf 5: Věkové kategorie.....	42
Graf 6: Postoj k podnikání	43
Graf 7: Názor na novou právní úpravu	44
Graf 8: Počet nově vzniklých s. r. o. v ČR	46
Graf 9: Právní forma společností založených v 1. pol. roku 2014.....	48

8. Seznam tabulek

Tabulka 1: Vývoj počtu nově založených s. r. o.	46
Tabulka 2: Celokv ý počet s. r. o.	47

9. Seznam příloh

Příloha 1: Dotazník pro právnické osoby

Příloha 2: Dotazník pro fyzické osoby

Příloha 3: Vzor smlouvy o výkonu funkce jednatele

10. Přílohy

Příloha 1: Dotazník pro právnické osoby

Dotazník pro právnické osoby

1. Jaký je předmět podnikání Vaší společnosti?
2. Jaký je současný počet společníků ve Vaší společnosti?
3. Kolik společníků společnost založilo?
4. Jaká je výše základního kapitálu Vaší společnosti?
 - a. 1 – 199 999 Kč
 - b. 200 000 Kč a více
5. Kolik má Vaše společnost zaměstnanců?
 - a. 0 – 9
 - b. 10 – 49
 - c. 50 – 100
 - d. 101 a více
6. Podrobila se již Vaše společnost nové právní úpravě?
 - a. Ano
 - b. Ne
7. Vydala Vaše společnost kmenové listy?
 - a. Ano
 - b. Ne
8. Kolik má Vaše společnost jednatelů a jakým způsobem jednají?
9. Jaký je postoj jednatelů ke zvýšení odpovědnosti, která vyplývá z nové právní úpravy?
 - a. Nevědí o ní
 - b. Vítají ji
 - c. Jednají důsledněji
 - d. Nepřipouštějí si ji
 - e. Jsou nespokojeni
 - f. Jiná možnost (Jaká?)

10. Vykonávají jednatelé Vaší společnosti svou funkci na základě smlouvy o výkonu funkce či pracovní smlouvy?
- a. Smlouva o výkonu funkce
 - b. Pracovní smlouva
11. Byla ve Vaší společnosti zřízena dozorčí rada?
- a. Ano
 - b. Ne
12. Jak se Vaše společnost staví k tvorbě rezervního fondu?
- a. Pochopitelně vytváříme
 - b. Je naplněný, necháme ho tak
 - c. Zvažujeme jeho rozpuštění
 - d. Již jsme ho rozpustili
 - e. Jiná možnost (Jaká?)
13. Má Vaše společnost prokuristu?
- a. Ano
 - b. Ne
 - c. Zvažujeme to
 - d. Dříve měla
14. Kdy Vaše společnost vznikla?
15. Jakým způsobem Vaše společnost vznikla?
- a. Nezávisle (vlastní podnikatelský záměr)
 - b. Dceřiná společnost
 - c. Transformací z jiné právní formy podnikání
 - d. Fúzí
 - e. Joint venture
 - f. Jinak (Jak?)

Dotazník pro fyzické osoby

1. Jaké je Vaše pohlaví?
 - a. Muž
 - b. Žena
2. Do jaké věkové skupiny patříte?
 - a. 0 – 17 let
 - b. 18 – 35 let
 - c. 36 – 65 let
 - d. 66 a více let
3. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?
 - a. Základní
 - b. Střední odborné bez maturity
 - c. Středoškolské s maturitou
 - d. Vysokoškolské
4. V jakém oboru pracujete?
5. Změnila nová právní úprava Váš postoj k podnikání?
 - a. Ano, díky nové právní úpravě zvažuji stát se podnikatelem
 - b. Ano, ale podnikal/a jsem již dříve
 - c. Ne, podnikat jsem nechtěl/a a stále nechci
 - d. Jiná odpověď
6. Jste, či byl/a jste v minulosti společníkem ve společnosti s ručením omezeným?
 - a. Ano
 - b. Ne
7. Považujete novou legislativní úpravu obchodních korporací za pozitivní?
 - a. Ano. Proč?
 - b. Ne. Proč?
 - c. Nevím, nezajímám se

8. Myslíte, že je nová právní úprava obchodních korporací přehlednější než ta předchozí?
- a. Ano
 - b. Ne
 - c. Nevím, nezajímám se
9. Jaké byste navrhl/a zlepšení stávající právní úpravy obchodních korporací?

Smlouva o výkonu funkce jednatele

„uzavřená ve smyslu § 59 a násl. a § 194 a násl. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), mezi těmito smluvními stranami:

Společnost:

Se sídlem ...

IČ:...

Na straně jedné (dále jen „Společnost“)

Pan/paní

r.č.

bytem

Na straně druhé (dále jen „Jednatel“)

I. Úvodní ustanovení

Společnost byla založena na základě společenské smlouvy ze dne a je zapsána u soudu v oddíl ..., vložka Jednatel byl rozhodnutím společníků jmenován do funkce jednatele společnosti při jejím založení. Společnost má zájem upravit vztahy mezi Společností a Jednatelem touto Smlouvou o výkonu funkce, a proto rozhodnutím valné hromady společnosti ze dne ... schválila toto její znění.

II. Předmět smlouvy

- 1. Jednatel se zavazuje vykonávat pro Společnost funkci jednatele společnosti.*
- 2. Společnost se zavazuje vyplácet za výkon funkce jednatele odměnu.*
- 3. Jednatel jedná za společnost jako statutární orgán a je oprávněn jednat jménem společnosti samostatně.*

4. Jednatel prohlašuje, že mu nejsou známy žádné důvody, jež by bránily ve výkonu funkce jednatele společnosti.

III. Práva a povinnosti Jednatele

Jednatel řídí činnost společnosti v zákonném rozsahu, v souladu se zakladatelskou listinou společnosti a rozhodnutími valné hromady společnosti. V případě, že pokyny Společnosti budou zjevně nevhodné, ať už pro rozpor se zákonem, nebo by jejich dodržení znamenalo újmu Společnosti, je jednatel povinen písemně upozornit Společnost na takovou nevhodnost. Upozornění provede Jednatel tak, že jej doručí všem společníkům společnosti.

Jednatel se zavazuje, že bude funkci jednatele vykonávat osobně, s péčí řádného hospodáře, vždy výlučně v zájmu Společnosti, přitom pečlivě a s potřebnými znalostmi. Sjednává se, že pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná Jednatel v takovém případě, kdy mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu Společnosti a to při:

veškerém právním jednání, které mu přísluší jako jednatele, zejména pak při hájení a prosazování zájmů společnosti a v mezích své působnosti v tomto duchu při řízení společnosti a obchodních jednáních, a při plnění úkolů uložených mu valnou hromadou.

Jednatel je povinen účastnit se zasedání valné hromady společnosti a podávat vysvětlení týkající se skutečností, které souvisejí se společností nebo s její činností.

IV. Práva a povinnosti Společnosti

1. Společnost se zavazuje vytvořit jednatele odpovídající podmínky k výkonu jednatelské funkce a předat mu všechny informace, údaje a podklady nutné k výkonu jeho činnosti, jakož i poskytnout součinnost k řádnému výkonu funkce.
2. Společnost se zavazuje zaplatit jednatele odměnu dle článku VI. této smlouvy.
3. Společnost se zavazuje poskytnout jednatele prostory potřebné pro výkon jeho funkce, a to po celou dobu výkonu činnosti podle této smlouvy.

V. Pracovní doba

- 1. Jednatel bude věnovat výkonu funkce Jednatele hodin týdně.*
- 2. Doba věnovaná výkonu funkce jednatele je dobou pružnou a o jejím rozložení v daném týdnu rozhoduje Jednatel.*
- 3. Jednatel může v případě potřeby věnovat výkonu funkce i více než hodin týdně.*

VI. Odměna

- 1. Společnost bude Jednateli vyplácet za jeho činnost odměnu ve výši Kč měsíčně.*
- 2. Měsíční odměna je splatná nejpozději do 20. dne následujícího kalendářního měsíce.*
- 3. Valná hromada společnosti může rozhodnout i o mimořádných odměnách jednatele, a to podle hospodářských výsledků společnosti.*
- 4. Jednatel má nárok na náhradu výdajů, jež účelně vynaložil pro společnost. Za služební cesty obdrží jednatel náhrady. Pro stanovení výše cestovních náhrad budou použita příslušná ustanovení zákoníku práce a prováděcích předpisů.*
- 5. Pokud bude Jednatel odvolán z funkce, pak má nárok, aby mu společnost vyplatila v měsíci následujícím po odvolání odchodné ve výši dvojnásobku odměny vyplacené mu za uplynulý rok.*
- 6. Jednateli bude pro výkon funkce poskytnut Společností osobní automobil*
- 7. K výkonu funkce bude poskytnut Jednateli mobilní telefon, jehož náklady bude hradit Společnost.*

VII. Dovolená

- 1. Jednatel má v každém kalendářním roce nárok na dovolenou na zotavenou v rozsahu 5 týdnů.*
- 2. Termín dovolené si stanovuje jednatel s ohledem na zájmy společnosti.*

VIII. Překážky v činnosti

- 1. Jednatel je povinen nahlásit bez zbytečného odkladu Společnosti překážky zabraňující výkonu jednatele funkce, a to především pokud jde o jejich důvod a přibližnou délku trvání.*
- 2. V případě nemoci je Jednatel povinen po uplynutí 3 dnů od začátku pracovní neschopnosti předložit lékařské potvrzení o pracovní neschopnosti a její přibližné délce.*

IX. Povinnost mlčenlivosti

1. Jednatel je povinen zachovat mlčenlivost o všech záležitostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce. Toto platí rovněž po dobu jednoho roku pro období po ukončení výkonu funkce Jednatele ve společnosti.

2. Po ukončení platnosti této smlouvy je jednatel **povinen neprodleně a bez vyzvání** odevzdat společnosti veškeré podklady, poznámky, návrhy a další písemnosti související s jednatelskou funkcí. Zadržovací právo k těmto dokumentům mu nepřísluší. Jednatel bere na vědomí, že nesplnění této povinnosti může mít za následek odpovědnost za škodu, kterou takovým porušením povinností Společnosti způsobí.

X. Zákaz konkurence

Pro jednatele platí zákonný zákaz konkurence vymezený v ust. § 199 ZOK a ve stanovách společnosti.

XI. Trvání smlouvy

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu výkonu funkce Jednatele.

2. Tato smlouva nabývá účinnosti okamžikem podpisu oběma smluvními stranami. Veškeré změny a doplňky této smlouvy musí mít písemnou formu.

3. Ustanovení smlouvy, která upravují poměry stran i po zániku této smlouvy, jsou platná a účinná i po zániku smlouvy.

XII. Závěrečná ustanovení

1. Smluvní strany se zavazují vykonat veškeré úkony, jichž je podle této smlouvy, právních předpisů či z jiného důvodu zapotřebí k tomu, aby došlo k plné realizaci transakcí předvídaných touto smlouvou, a to i v případech, kdy to tato smlouva výslovně nezmiňuje.

2. Je-li některé z ustanovení této smlouvy neplatné, odporovatelné nebo nevynutitelné či stane-li se takovým v budoucnu, je či bude neplatné, odporovatelné nebo nevynutitelné pouze pro toto ustanovení a nedotýká se to platnosti a vynutitelnosti ustanovení ostatních. Smluvní strany se zavazují vadné ustanovení bezodkladně nahradit ustanovením bezvadným, které v nejvyšší možné míře bude odpovídat obsahu a účelu vadného ustanovení.

3. *Vzdání se práva lhůty v jednotlivém případě se dotýká vždy jen daného případu a nezakládá tedy domněnku vzdání se práva či prominutí lhůty ve vztahu k případům totožným či obdobným.*
4. *Smluvní strany jsou povinny dodržovat obchodní tajemství ve vztahu ke všem informacím, které se týkají této smlouvy.*
5. *Tato smlouva se řídí právním řádem České republiky, konkrétně pak zákonem č. 89/2012 Sb., občanským zákoníkem. Smluvní strany se zavazují vyvinout veškeré úsilí k tomu, aby spory vzniklé v souvislosti s touto smlouvou byly vyřešeny smírnou cestou. Nebude-li možné dosáhnout mezi smluvními stranami smírného řešení, bude spor řešen věcně a místně příslušným soudem České republiky.*
6. *Tato smlouva je vyhotovena ve třech stejnopisech v českém jazyce s platností originálu, přičemž každá strana obdrží jedno vyhotovení.*
7. *Tato smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem jejího podpisu poslední ze smluvních stran.*
8. *Smluvní strany prohlašují, že tuto smlouvu uzavřely na základě vážné a svobodné vůle, nikoliv v tísní či za nápadně nevýhodných podmínek, smlouvu pročetly, jejímu obsahu porozuměly, a na důkaz toho připojují své vlastnoruční podpisy.*

V dne

.....
za spol., s.r.o.

Jednatel

.....
za spol., s.r.o.

Společníci“

Zdroj: <http://portal.pohoda.cz>